

Handelingen

2 - 3 - 4

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1982 - 1983

Vergaderingen van november 1982

FRANSTALIG ONDERWIJS IN VLAANDEREN
BENOEMING BURGEMEESTER VOEREN
KOSTENVERDELING BESCHERMDE MONUMENTEN
BESCHERMING ROEREND CULTUREEL PATRIMONIUM
BEVOEGDHEIDSCONFLICT BESTUURLIJKE VOOGDIJ
DRINGENDE VRAAG EN MONDELINGE VRAGEN
VLAAMS BELEID ECONOMIE EN TEWERKSTELLING
DE BRAKKE GROND AMSTERDAM
DIRV-ACTIE
NV DEMOOR TE DROGENBOS
WIJZIGING REGLEMENT VAN ORDE
SUBSIDIËRING ION AZYMUTH
BEVOEGDHEDEN WELZIJS- EN GEZONDHEIDSBELEID
INTERCOMMUNALE OPERA VAN VLAANDEREN
VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Inhoud

Nr. 2 **16 november 1982**
Morgenvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 9

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 9

Boodschappen, blz. 9

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 9

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 9

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 10

Verslagen
Indiening en verwijzing, blz. 10

Aanvullendverslag
Indiening, blz. 10

Jaarverslagen
Indiening, blz. 10

Mededeling van de Voorzitter
Wijziging in een verwijzing naar commissie, blz. 10

Samenstelling van Commissie
Wijzigingen onder de vaste leden, blz. 10

Motie betreffende een belangenconflict
Motie voorgesteld door de heren G. Verhaegen, L. De Grève, J. Van Elewycck en P. Van Grembergen betreffende een belangenconflict naar aanleiding van het bij de Conseil de la Communauté française ingediend en geamendeerd voorstel van decreet „relatif aux institutions françaises d'enseignement qui dispensent un enseignement en dehors des limites territoriales de la Communauté française”, CCF-stuk 7 (1981-1982) – N° 1, en het daarover uitgebracht verslag, CCF-stuk 7 (1981-1982) – N° 2
– 149 (1982-1983) – Nr. 1.

Bespreking, blz. 11

Hoofdelijke stemming, blz. 11
Sprekers : de heren O. Van Ooteghem, G. Verhaegen, J. Ramaekers

Voorstel van resolutie van de heren G. Verhaegen, L. De Grève, J. Van Elewycck en P. Van Grembergen betreffende de benoeming van de burgemeester van de gemeente Voeren en van de andere burgemeesters in Vlaamse gemeenten met faciliteiten
– 146 (1982-1983) – Nr. 1

Bespreking, blz. 12

Hoofdelijke stemming, blz. 12

Vragen (R.v.O. art. 66)

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de samenstelling en de wer-

king van de Stichting De Brakke Grond te Amsterdam, blz. 13

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de culturele betrekkingen met Noord-Frankrijk en de mogelijkheid van een initiatief ter zake via de Nederlandse Taalunie, blz. 14

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de procedure voor het sluiten van culturele akkoorden met het buitenland, blz. 15

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de procedure voor de aanwijzing van culturele raden of attachés met standplaats in het buitenland, blz. 15

Vraag van de heer P. Matthys tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over een mogelijke regionalisering van de kredieten voor waterbouwkundige werken, blz. 16

Vraag van de heer F. Willockx tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de vervanging van een lid van de Raad van Beheer bij het Nationaal Instituut voor Radioactief Afval en Splijtstoffen, blz. 16

Vraag van de heer C. Moors tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, over de berekening en de uitbetaling van de studietoelagen voor het hoger onderwijs, blz. 17

Vraag van mevrouw M. Smet tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de bekrachtiging van internationale verdragen en akkoorden in het algemeen en het internationaal verdrag van New-York van 19 december 1966 in het bijzonder, blz. 17

Vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud, over de aanleg van een jachthaven aan de Noordzeekust, blz. 18

Voorstel van de heer H. Vanderpoorten C.S. tot wijziging van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad
– 127 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 18

Regeling van de werkzaamheden
Wijziging van de agenda, blz. 19

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer P. Peeters tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de

Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de schrapping van elke subsidiëring ten voordele van de instelling van openbaar nut Azymuth en de gevolgen daarvan voor de werking van die instelling, blz. 19

Sprekers : de heer P. Peeters, mevrouw M. Smet, de heer K. Poma, Vice-voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en de behandeling van sommige klachten, blz. 21

Sprekers : de heren A. De Beul, W. Seeuws, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Interpellatie van de heer L. Van den Bossche tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, om de samenstelling, de personeelsformatie en de werking van de Intercommunale Opera van Vlaanderen, blz. 24

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, P. Van Grembergen, J. Van Elewycck, O. Van Ooteghem, mevrouw L. Detiège

Regeling van de werkzaamheden, blz. 33

Nr. 3 **16 november 1982**
Middagvergadering

Afwezig met kennisgeving, blz. 35

Afwezig zonder kennisgeving, blz. 35

Ontwerp van decreet houdende de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied voor de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën
– 134 (1981-1982) – Nrs. 1 + Erratum en 2

Algemene bespreking, blz. 35

Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, B. Cools, W. Seeuws, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, J. Van Elewycck

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium in privé- en

overheidsbezit
- 23 (1981-1982) - Nrs. 1 tot 4

Tweede lezing, blz. 43
Sprekers : de heren A. Bourgeois,
verslaggever, A. De Beul, V. Anciaux

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer D. Vervaet tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over het faillissement van de NV Demoor te Drogenbos, blz. 51

Sprekers : de heren D. Vervaet, G. Cardoen, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de herhaalde en voortdurende bevoegdheidsconflicten tussen de Vlaamse Executieve en de centrale regering, het gebrek aan middelen, het staalprobleem en de rol die de Executieve daarin te spelen heeft, de algemene verarming van de Vlaamse Gemeenschap als gevolg van de specificiteit van de Belgische crisis, onze industriële vernieuwing en de controverse daarover met de centrale regering en de opdracht van de Vlaamse Executieve naar de wereld toe, blz. 54

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, H. Vanderpoorten, O. Van Ooteghem, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, W. Seeuws, G. Bossuyt, V. Anciaux, J. Dupré

Interpellatie van de heer O. Van Ooteghem tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de noodzaak van een eigen Vlaams beleid inzake economie en tewerkstelling, blz. 62

Sprekers : de heren O. Van Ooteghem, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, J. Dupré, V. Anciaux

Interpellatie van de heer W. Peeters tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg, en de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid, over de volwaardige aanwending en uitbouw van de door de wetten van 8 en 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de Gemeenschappen toegekende bevoegdheden inzake welzijns- en gezondheidsbeleid, blz. 69

Sprekers : de heren W. Peeters, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg

Regeling van de werkzaamheden, blz. 76

Nr. 4

17 november 1982

Berichten van verhindering, blz. 77

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)

Dringende vraag van de heer N. De Batselier tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over het bevoegdheidsconflict tussen de Vlaamse Executieve en de nationale regering inzake bestuurlijke voogdij, blz. 77

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de DIRV-actie en het beleid rond de micro-elektronica, blz. 77

Sprekers : de heren N. De Batselier, W. Seeuws, J. Dupré, O. Van Ooteghem, G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Indiening van moties, blz. 87

Dringende vraag (R.v.O. art. 66,5)

Dringende vraag van de heer N. De Batselier tot de heer M. Galle, Gemeenschaps-

minister van binnenlandse aangelegenheden, over het bevoegdheidsconflict tussen de Vlaamse Executieve en de nationale regering inzake bestuurlijke voogdij, blz. 87
Sprekers : de heren N. De Batselier, M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden

Ontwerp van decreet houdende de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën
- 134 (1981-1982) - Nrs. 1 + Erratum en2

Hoofdelijke stemming, blz. 88

Sprekers : de heren G. Cardoen, W. Seeuws, H. Knuts

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium
- 23 (1981-1982) - Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 89

Sprekers : de heren A. Coppieters, W. Seeuws

Voorstel van de heer H. Vanderpoorten c.s. tot wijziging van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad
- 127 (1981-1982) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 90

Spreker : mevrouw M. Van Puymbroeck

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de zoveelste incidenten met de Brakke Grond

Sprekers : de heren A. De Beul, F. Beysen, R. Boel, K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur

Regeling van de werkzaamheden, blz. 98

VOORZITTER : de heer J. Pede

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 1.5 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

C. Smitt, M. Vandenhove, M. Van den Poel-Welkenhuysen ; gezondheidsredenen ;

O. Carpels, R. De Backer-Van Ocken, C. De Clercq, A. Diegenant, L. Kelchtermans, H. Lahaye, R. Maes, H. Suykerbuyk, O. Van den Broeck ; buitenslands ;

P. Peeters, H. Rubens, F. Verberckmoes ; ambtsverplichtingen ;

W. Peeters ; familieverbindingen.

DRINGENDE VRAAG (R.v.O. art. 66, 5) van de heer N. De Batselier tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden,

over het bevoegdheidsconflict tussen de Vlaamse Executieve en de nationale regering inzake bestuurlijke voogdij

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer De Batselier tot de heer Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over het bevoegdheidsconflict tussen de Vlaamse Executieve en de nationale regering inzake bestuurlijke voogdij.

Gezien de heer Galle op dit ogenblik nog niet aanwezig is stel ik voor te beginnen met de interpellatie van de heer De Batselier tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de DIRV-actie en het beleid rond de micro-electronica. **(Instemming)**

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 67) van de heer N. De Batselier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de DIRV-actie en het beleid rond de micro-elektronica

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Batselier tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de DIRV-actie en het

en het beleid rond de micro-elektronica.

De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, mijn interpellatie betreft zowel de procedure inzake de DIRV-actie en het beleid rond de micro-elektronica, als de inhoud van het beleid daarrond.

Inzonderheid echter betreurt ik de werkwijze van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve wanneer het over deze materie gaat.

De DIRV-actie wordt gevoerd om de technologieën van de toekomst te promoten. In dit verband werden elf deel terreinen weerhouden, met name micro-elektronica, biotechnologie, nieuwe materialen, telematica, buretica, robotica, lucht en ruimtevaart, nieuwe energietechnieken, medische technologie, agro-industrie- en engineering.

Een eerste vraag die bij deze actie dient te worden gesteld is of de DIRV-actie een initiatief is van de volledige Vlaamse Executieve en zij expliciet – inhoudelijk – door die Vlaamse Executieve werd goedgekeurd of is zij alleen een actie van Minister Geens ?

Ik heb de indruk dat deze actie veeleer naar buiten uit werd gelanceerd om veel publiciteit te halen, maar dat zij heden niet grondig werd uitgebouwd.

Zo is er de beslissing van de Vlaamse Executieve van 14 juli 1982 over de

De Batselier

uitbouw van micro-electronica-centra en opleidingsprogramma's inzake de micro-elektronica.

Ik stelde aan de heer Geens in dit verband een schriftelijke vraag op 18 augustus 1982. Dit was vraag nummer 57.

Ik vroeg aan de Gemeenschapsminister meer gedetailleerde gegevens inzake de beheersvorm van deze centra, de relatie van deze centra tot de GIMV, over de relatie tussen INNOVI en deze centra, over de budgettaire kost en over de tewerkstellingsaspecten.

Ik kreeg op deze diverse vragen – het gaat hier nochtans om een beslissing van de Executieve – van de heer Geens het volgende antwoord : „De door het geachte lid bedoelde projecten zijn nog ter studie. Deze studie nadert haar voltooiing en zal mij eerlang in de mogelijkheid stellen aan de Executieve concrete voorstellen te doen. Het ligt in mijn bedoeling de getroffen beslissingen nadien omstandig toe te lichten in de bevoegde commissie van de Vlaamse raad, waarvan het geachte lid trouwens deel uitmaakt”.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, ik betreur het ten zeerste dat wij vandaag de dag daarvan nog geen enkele concretisering hebben gezien.

De belangrijkste nota ter zake die mij is bekend en die in de Vlaamse Executieve is naar voren gekomen is uw nota van 22 september 1982.

Blijkbaar stellen zelfs leden van de Vlaamse Executieve zich ook dien-aangaande tal van vragen want wij lezen in „Knack” van 10 november 1982 dat een minister van de Vlaamse Executieve toch bezwaren heeft geformuleerd.

Toch is het zo dat u zelf regelmatig voorkeur heeft geuit voor de juridische vorm van VZW's. Het blijkt dat men in de Executieve nog geen definitieve beslissing heeft genomen.

Wij zouden graag vernemen of dit nu

de definitieve optie van de Executieve is of niet.

Wat het ook nog moeilijker maakt, is het feit dat deze strategie van nieuwe technologieën in feite zou moeten kaderen in een nieuw industrieel beleid voor Vlaanderen. Ik meen dat wij op dat vlak u niet zullen tegenspreken en dat in een toekomstig industrieel beleid voor Vlaanderen deze nieuwe technologieën zeker van determinerend belang zullen zijn.

Maar ik herhaal een vraag die ik vroeger reeds heb gesteld : is het dan niet mogelijk dat wij eerst op een grondige manier een discussie krijgen over dat industrieel beleid voor Vlaanderen ? Ik zie nu dat zelfs de Vlaamse Executieve het verslag van de werkgroep Beernaert, dat op zichzelf belangwekkend is, nooit formeel heeft goedgekeurd. Dat deze nota inzake het industrieel beleid voor Vlaanderen, nooit is besproken in de Vlaamse Raad, zelfs niet in de commissie die in feite mede verantwoordelijk is of in dat verband toch een belangrijke bevoegdheid heeft.

Het is dan ook belangrijk dat u ons eerst zou garanderen dat op korte termijn er een discussie in de Vlaamse Raad komt – vooreerst natuurlijk in de bevoegde commissie – over het te voeren industrieel beleid in Vlaanderen. Van daaruit vertrekkend zouden wij nadien een debat kunnen houden over de rol van de nieuwe technologieën in de economie van het toekomstige Vlaanderen. Pas dan zouden wij een echte strategie voor Vlaanderen op industrieel vlak kunnen uitbouwen.

Mag ik trouwens ook aansluiten dat wij eenzelfde probleem hebben inzake het overleg. Immers met VESOC werd tot hiertoe ook alleen maar erg vaag gepraat over deze zaak.

Ik geloof niet dat inzake de DIRV er echt beslissingen werden genomen. Eén van de weinig positieve beslissingen was misschien de laatste vergadering. Langs de pers hebben wij vernomen dat de groep economie zal uitgebreid worden onder andere met arbeidssociologen om een onderzoek te

verrichten naar de sociaal-economische problematiek.

Wij vragen dus een discussie in de Vlaamse Raad betreffende het industrieel beleid, de nieuwe strategieën en de nieuwe technologieën.

Een tweede vraag betreft de duidelijkheid inzake bevoegdheid van het beslissingsniveau in casu het regionale of het nationale. Hier stelt zich een bevoegdheidsprobleem, zowel inzake wetenschappelijk onderzoek als inzake industriële ontwikkeling.

Deze bevoegdheden omvatten uiteraard naast het initiatief zelf, ook de financiering van het initiatief. Het ontbreken van een coherent financieringsplan voor deze DIRV-actie in het kader van de Vlaamse Gewestbegroting is daar ook wellicht niet vreemd aan.

Dat de problematiek van het niveau waar juist over deze toekomstvisie op het industrieel beleid moet beslist worden, niet denkbeeldig is, wordt ten overvloede bewezen door het feit dat zowel door Minister Maystadt, als door Minister Eyskens evenzeer nota's geleverd zijn rond deze nieuwe technologieën. In de nota van Minister Maystadt is een duidelijke nationale optiek te merken. De vraag is, heeft de heer Geens daarop gereageerd of heeft de Executieve daarop gereageerd ? Ook de nota van de heer Eyskens gaat van een nationale optiek uit.

Deze beide excellenties, Maystadt en Eyskens, schijnen in elk geval de mening toegedaan te zijn dat de nieuwe technologieën niet voorbehouden zijn aan de gewesten. Bovendien heeft deze tweespalt, nationaal ten opzichte van regionaal, ook invloed op de dualiteit inzake economische en sociale implicaties van deze DIRV-actie.

Men kan trouwens vandaag het spel heel genuanceerd spelen door te stellen dat de economische instrumenten van de industriële politiek reeds wetmatig grotendeels aan de gewesten toebehoren, terwijl de ganse wetgeving in verband met de arbeidsverhoudingen, onder meer inzake het

De Batselier

afsluiten van CAO's, nog steeds nationaal is. Als wij zonder coördinatie te werk gaan dan leggen wij bij voorbaat een hypotheek op deze strategie van nieuwe technologieën. Ik betreur ten zeerste dat wij op dit ogenblik sterk aan improvisatie doen op een terrein dat voor de toekomst van de ganse bevolking van Vlaanderen van determinerend belang is.

Ik herhaal dus mijn vraag om ten eerste, zo vlug mogelijk binnen deze Vlaamse Raad een debat te hebben over het industrieel beleid en ten tweede om binnen dit industrieel beleid zo vlug mogelijk de sociale en economische en maatschappelijke rol van de nieuwe technologieën te bepalen. Men zou verder ook zo vlug mogelijk moeten uitmaken wat in dit verband de rol is van de nationale regering, de gewesten, en ook van de sociale gesprekspartners. Zal men voorstellen dat deze sociale gesprekspartners hun problematiek voorleggen aan hun geëigende nationale organen of aan een nieuw soort regionale overlegorganen ?

Men kan deze maatschappelijke metamorfose toch niet buiten de sociale gesprekspartners om realiseren. Dit zijn allemaal belangrijke zaken. Wij moeten immers goed beseffen dat het invoeren van nieuwe technologieën een revolutie zal teweeg brengen in de arbeidsverhoudingen op het ogenblik dat zij worden ingeschakeld.

Ik wil het dan nog niet hebben over de samenhang van het regeringsoptreden, waar men in feite vaststelt dat de drie ministers die zich tot hier toe over dit probleem hebben uitgesproken, zijnde twee ministers op het nationale vlak, met name de heren Maystadt en Eyskens en een minister op het regionale vlak, met name de heer Geens, drie verschillende benaderingswijzen hebben in verband met nieuwe technologieën. Ik zal hierop nu niet verder ingaan, maar een interpellatie in dit verband op een andere plaats houden dan in de Vlaamse Raad.

Thans kom ik tot een andere beschou-

wing, met name dat de Vlaamse Executieve wel erg nauw het pad van het Vlaams Economisch Verbond volgt inzake deze DIRV-actie. Ik heb trouwens de indruk dat Minister Geens verschillende initiatieven van het VEV gewoonweg heeft overgenomen. Mijn vraag is dan ook de volgende : in welke mate heeft men deze ook financieel overgenomen ?

In ieder geval is het vrij duidelijk dat de hele DIRV-actie vooral wordt geïnspireerd door het VEV. Inderdaad, op 25 juli 1981 kondigde het VEV in haar „Snelberichten” aan dat een hele DIRV-actie zou komen. De titel van dit artikel luidde, op 25 juli 1981 reeds : „FLAG kadert in een nog veel breder VEV-programma – de derde industriële revolutie”. De DIRV was geboren.

Ik geloof dat de Vlaamse Executieve er in feite toe gekomen is vooral de aanhangwagen van de patronale actie, die DIRV toch oorspronkelijk was, te zijn. Mijn vraag is duidelijk : valt de visie van de Vlaamse Executieve over het industrieel beleid dan echt volledig samen met de visie van het VEV ? Of heeft de Vlaamse Executieve ten opzichte van datgene wat in de „Snelberichten” verscheen wel andere accenten gelegd en wat zijn dan deze verschilpunten ? Gaat men in de Vlaamse Executieve eigen overheidsaccenten leggen waarbij men redeneert dat, aangezien de financiële middelen uit de Vlaamse Gemeenschap komen, men ook deze eigen middelen gaat beheren ? Krijgt de overheid dus actieve rol in deze DIRV-actie ? Of gaat men zich alleen ertoe beperken dit toe te vertrouwen aan de privésector, in casu via het financieren van een aantal VEV-projecten ?

Daarbij kan men zich nog bedenkingen maken rond de DIRV-raad en zijn commissies enerzijds, en de analogie met de bedrijfsgroeperingen van het VEV anderzijds.

Als men de opdracht van de technologie-commissies van de DIRV-raad na gaat – en ik baseer mij op de tekst van het VESOC van 12 november 1982 – en men bekijkt de doelstellingen van

de bedrijfsgroeperingen van het VEV, dan kan men vaststellen dat deze zeer sterk parallel lopen. Mijn vraag is : betekent zulks in feite dat men deze commissies van de DIRV-raad alleen maar kan beschouwen als een vrij kostelijke service aan de bedrijven, verenigd in FLAG, FLORA, VEV, en andere en is het aan de overheid om louter ten behoeve van de privé-bedrijven gratis vorming, marktonderzoek, promotie en dergelijke meer te organiseren ? Is dit alleen maar de taak van de Vlaamse Gemeenschap of worden deze taken ook ruimer ?

Wat is, mijnheer de Minister, de verantwoording van de financiële en logistieke steun die de Vlaamse Executieve via de begroting van haar Voorzitter Geens geeft aan die bedrijfs-groeperingen van het VEV ? Kan dit niet beschouwd worden als een subsidiëring van een loutere patroonsorganisatie ? Zal men morgen immers ook voor de vakbonden een dergelijke subsidiëeringsmaatregel overwegen, wanneer ook zij de maatschappelijke gevolgen van deze nieuwe technologieën willen onderzoeken ?

In ieder geval blijft ook vrij belangrijk de afwezigheid van openbare financiële instellingen. Indien men bijvoorbeeld een T-dag over micro-elektronica organiseert – niet toevallig te Leuven – dan verbaast mij dat enorm dat in de eerste plaats de Generale Bankmaatschappij daarbij wordt betrokken. Was er in het Vlaamse gewest niet een GIMV die op dat vlak toch al tot een aantal initiatieven is overgegaan, denken wij maar aan WAVEFAB, aan INCIR en dergelijke meer. Staat de GIMV dan echt niet dicht bij de Vlaamse Gemeenschap dan de Generale Bankmaatschappij ? Ik hoef u ook niet te wijzen op de talloze VZW's die u zelf reeds hebt vermeld. Ik stel mij nog altijd de vraag of de Executieve het standpunt verdedigt dat het deze VZW-structuur is die verkozen wordt om deze nieuwe technologie in te voeren.

Naar mijn gevoelen hebt u, mijnheer Geens, nog geen goedkeuring van de Vlaamse Executieve bekomen.

Dan kom ik tot een ander deel van mijn interpellatie dat minder handelt

De Batselier

over de procedure, maar meer over de basis waarop u uw beleid baseert. In één van uw nota's staat de nogal vrij optimistische verwachting dat gezien de Kondratieff-cyclus wij op het einde van de tachtigerjaren een heropleving zouden moeten krijgen. Indien deze Kondratieff-cyclus zich dan doorzet zou Vlaanderen op deze positieve beweging moeten kunnen inhaken.

Mijnheer de Minister, dit is de Kondratieff-cyclus aanwenden als een voorspellingsinstrument, wat zelfs met de meest trouwe aanhangers van de lange-golftheorieën in de economische wetenschap nooit hebben aanvaard. De Kondratieff-cyclus blijft een ex-post redenering die alleen bruikbaar is voor analyses en niet voor voorspellingen.

Vanuit een wetenschappelijk oogpunt is het nogal vrij zwak op dat ogenblik deze Kondratieff-cyclus te gebruiken als een nieuwe aanloop naar een nieuwe industriële revolutie. Iemand die deze Kondratieff-cyclus dan toch wel erg belangrijk acht is Professor Freeman van de Science Policy research Unit van de universiteit van Sussex, die de enige wetenschapper is die de Kondratieff-cyclus op de nieuwe technologie heeft toegepast. Hij is trouwens één van de voornaamste research-mensen op dat vlak. Wat is zijn conclusie? Hij zegt dat één van de belangrijkste elementen juist is dat de toepassing van de Kondratieff-cyclus bij het invoeren van nieuwe technologieën een negatief aspect heeft en telkens naar een uitstoot van arbeidskrachten leidt. Aldus is het zeer belangrijk om bij het invoeren van nieuwe technologieën na te gaan welke gevolgen dit op de tewerkstelling heeft.

Professor Freeman concludeert dat deze technologieën, wanneer zij niet ingekaderd worden, erg arbeidsvernietigend zouden zijn. Zo kom ik tot datgene wat Professor Freeman van de universiteit van Sussex ons in feite zegt: „Analyseer de DIRV-actie, de micro-elektronica met de tewerkstelling”.

In de verantwoording van de DIRV-actie schijnt men er nogal van uit te gaan dat deze nieuwe technologieën

zeer positief zullen zijn en bijna automatisch een tewerkstellingseffect zouden hebben. Ik heb hierover nochtans een heleboel vraagtekens.

De studie van Rand Corporation, vermeld door het rapport Herman in het Europees Parlement op 10 mei 1982, schat dat tegen het jaar 2000 2 procent van de actieve bevolking in de USA zullen volstaan in plaats van 20 procent nu om alle afgewerkte produkten te maken.

De dienstensector, de enige groeisector uit de laatste 15 jaar, voorziet een daling van het tewerkstellingsvolume met 20 à 30 procent tegen 1990, wanneer men deze nieuwe technologieën invoert.

De overheidssector zou door veel gestandaardiseerd werk ongeveer 75 procent in arbeidskracht verliezen en door automatisatie ongeveer 38 procent.

Over welke gegevens beschikt de Minister om de omvang van de netto nieuwe tewerkstelling met deze nieuwe technologieën vast te stellen om duidelijk te kunnen zien – zoals hij zegt – dat dit een groeikans is voor Vlaanderen en dus ook voor nieuwe werkgelegenheid.

Ik vrees dat wij hier naar een fatale mislukking gaan indien wij dit niet sociaal-economisch kaderen.

Immers, moeten wij geen lessen trekken uit het verleden?

Hoe verliep de tewerkstellingsevolutie de jongste jaren in de grote Vlaamse electronicabedrijven Siemens, Bell, Philips, ATEA, Barco?

Welke garanties bekam Minister Geens over het tewerkstellingsvolume bij Bell over de komende vijf à tien jaar? Waaruit bestaat immers de steun die de overheid samen met de GIMV gaf aan WEVERFAB en welke garanties inzake tewerkstelling heeft men bekomen?

Rector Emmery van het Instituut van Sociale Studies in Den Haag meent trouwens dat de West-Europese nieuwe tewerkstelling vooral door de multinationale ondernemingen zal bepaald worden en zal afhangen van de

controle op deze ondernemingen door Westerse regeringen en dat het van die controle zal afhangen of er een positief dan wel een negatief tewerkstellingseffect zal zijn.

Ik moet er u trouwens aan herinneren dat deze week in Parijs een colloquium over deze multinationals werd besloten waaruit blijkt dat, telkenmale wanneer het over het gewicht van deze multinationals gaat, dit gewicht in de West-Europese economieën nog toeneemt, maar dat wij zeker en vast niet weten of hun tewerkstellingsmogelijkheden wel degelijk zullen toenemen.

Ik moet er ook nog op wijzen dat de Minister – tenzij hij mij andere gegevens kan verstrekken – weinig controlemogelijkheden voorziet voor de werknemers in de betrokken bedrijven in Vlaanderen op het vlak van een globale benadering van het industriële, sociale en researchbeleid.

Kan de Minister, die op basis van gezaghebbende prognoses blijkbaar de toekomstige electronica-industrie vergelijkt met de omvang van de automobiël-industrie in Vlaanderen, dit staven met tewerkstellingsschattingen per sector en tevens de voorziene evolutie aangeven tegen 1990 van de tewerkstellingsevolutie in de automobiëlsector? Want wanneer men deze sectoren met mekaar vergelijkt, zijn er toch een aantal vraagtekens inzake de marktvooruitzichten. Welke zijn de marktvooruitzichten voor deze nieuwe technologie bij extrapolatie van de koopkrachtevolutie in de Westerse landen en in België in het bijzonder?

Welke zijn de marktvooruitzichten van deze nieuwe technologie voor bewapeningsfinaliteit of gaan wij de weg van de vredesindustrie op? Heeft men hierin reeds een keuze gemaakt?

Wat is het risico voor het ontstaan van overcapaciteit, nu klaarblijkelijk alle Westerse landen dezelfde spits technologieën gaan stimuleren? Bestaat er vandaag in bepaalde gedeelten van deze spits technologie, reeds overcapaciteit?

Welke onoverkomenlijke moeilijkheden zijn er om grondige globale, sectoriële en bedrijfsstudies te maken

De Batselier

naar het kwantitatieve en kwalitatieve tewerkstellingseffect van deze nieuwe technologie ? Hoeveel procent van het nationaal researchbudget werd aan dit sociaal beleidsonderzoek besteed van 1978 tot 1982 ?

Hoe zal de Minister dit in de toekomst in Vlaanderen corrigeren? Want het is toch de bedoeling ons te houden aan de adviezen die de Nationale Raad voor Wetenschapsbeleid naar voren heeft gebracht ? Of niet soms ?

Welke beleidsdoelstellingen heeft de Minister inzake de tewerkstelling, de kwaliteit en de humanisering van de arbeid in Vlaanderen, met deze nieuwe technologie-optie ?

Al deze vragen, mijnheer de Minister, omdat wij ervan overtuigd zijn dat deze technologische innovaties geen deus ex machina zijn, maar dat ze vooral sociaal moeten worden omkaderd, wil deze strategie ons niet in plaats van naar de welvaart naar de afgrond leiden.

Wij vrezen zelfs een beetje dat u, zoals tot op heden is gebleken, van de DIRV-actie gebruik maakt om tegelijkertijd de economie in Vlaanderen te privatiseren, zonder dat men de middelen van de Vlaamse Gemeenschap nog gebruikt om echt controle of echt vat te hebben op hetgeen in onze economie aan bod komt.

Ik wil besluiten met enkele vragen rond enkele concrete initiatieven die u hebt genomen, inzonderheid op het vlak van het Superlab- en het micro-electronica-centrum.

Indien ik goed ben ingelicht, gaan deze beide centra zich toevallig te Leuven vestigen.

Dat Leuven rond het ESAT-laboratorium van Professor Van Overstraten en anderen een internationale faam geniet op het gebied van micro-electronica staat zeker buiten kijf, maar waarom worden praktisch alle micro-electronica initiatieven naar de KUL gedraineerd ?

Het is trouwens zo dat ook andere universitaire centra in Vlaanderen - denken wij maar aan de VUB, aan de

RUG en aan enkele industriële hogescholen - een hoog potentieel inzake micro-electronica hebben.

Nu wordt Superlab geconcentreerd rond het ESAT-labo in Leuven. Wordt daardoor geen eenmansrichting uitgegaan ?

Wordt de research daardoor onttrokken aan de diensten van Nationale Opvoeding en Wetenschapsbeleid ? Het is immers zo dat dit Superlab indien geleid zoals een bedrijf enorme verliezen tegemoet gaat, verliezen die gezien de supervisie van de GIMV op Superlab door de Vlaamse Executieve zullen gedragen worden.

Gaat de Vlaamse Executieve hiermee in de clinch met de nationaal uitgewerkte programma's voor wetenschapsbeleid inzake micro-electronica ? Is het dan zo dat wij, net zoals met deze nationale programma's, proberen dezelfde strategie aan te wenden of gaan wij andere deelaspecten van de micro-electronica onderzoeken ?

De basisstelling van Superlab is de toekomstige ontwikkeling van de micro-electronica op de voet te volgen door een concentratie van het researchpotentieel, in dit geval te Leuven.

Mijn vraag is : op welke manier zullen de andere Vlaamse universiteiten op het beleidstechnisch vlak van Superlab betrokken worden bij de uitwerking van het nieuwe beleid inzake de micro-electronica ?

Gaat men, naast een Superlab voor micro-electronica in Leuven nog een Superlab voor biotechnologie in Gent oprichten en nog een andere Superlab in Brussel ? Of probeert men tot één Superlab te komen waar men de mogelijkheid heeft zich afzonderlijk te specialiseren en waar het beleid eensgericht en het werkkterrein gedecentraliseerd blijft ? Op die manier zal elke universiteit zijn eigen gespecialiseerde bijdrage kunnen leveren. Ik hoop dus dat men voor deze laatste optie opteert. Toch zou ik graag van de Voorzitter van de Executieve vernemen wat in dit verband de juiste strategie is.

Ik kom thans tot een ander concreet initiatief, namelijk het Micro-Electro-

nisch Centrum dat de Vlaamse bedrijven gaat leren welke mogelijkheden de micro-elektronica te bieden heeft. Dit Centrum wordt tot hiertoe blijkbaar alleen gefinancierd door de Vlaamse Executieve. Mijn vraag is dan ook : betekent dit dat men op termijn geen bijdrage kan vragen, zelfs niet aan de mensen die in de raad van beheer zetelen, en dat het alleen gaat om centen uit de begroting van de Vlaamse Executieve ? Geeft men privé-ondernemingen een plaats in een Raad van Beheer zonder dat zij kapitaal verschaffen ? Zal men, wanneer morgen de positieve vruchten van deze investering komen - die er socio-economisch noodzakelijkerwijze moeten komen - dan opnieuw een privatisering van de winst hebben ? Zal pas dan de privé-sector meespelen en nu in het verlieslatend informatien- en onderzoeksdeel niet ?

Dit zijn allemaal vragen die het duidelijk moeten maken of wij inderdaad nog controle wensen te hebben op de middelen van de Vlaamse Gemeenschap die wij in de economie stoppen. Tot hiertoe zijn er een viertal structuren voor de nieuwe technologieën opgericht, enerzijds uitgaande van de Vlaamse Executieve en anderzijds van de GIMV, bijvoorbeeld het initiatief WEVERFAB of het GIMV-Bell-bedrijf, Infomec, Mec en Superlab. Ik wil eraan toevoegen dat deze technisch-economische structuren wel goed opgevuld zijn en dat in de nota's wel bepaald werd welke doelstellingen deze hebben en hoe zij zullen worden gefinancierd en wie erbij betrokken wordt, maar dat wij bijvoorbeeld in verband met een andere structuur, zoals STV, de Stichting Technologie Vlaanderen, nog niet weten welke de doelstellingen van deze structuur exact zullen zijn en hoe men die financieel zal opvullen. Wie zal daarbij betrokken zijn ?

Het zijn vragen die wij zeker en vast moeten stellen omdat wij nog steeds alleen een principiële verklaring in verband met STV hebben. Graag zouden we uitleg krijgen over hetgeen men op het oog heeft en wat precies de financiële opvullen voor STV zal zijn.

Mijnheer de Voorzitter, ik wil deze interpellatie eindigen met de hoop dat wij vooreerst een grondig debat krij-

De Batselier

gen over het industrieel beleid voor Vlaanderen en over de rol van de nieuwe technologieën daarin. Zowel over hun toekomstig economische aspecten, zowel micro-economisch als macro-economisch, alsook over hun sociale gevolgen.

Mijnheer de Minister, ik sta principieel niet negatief tegenover nieuwe technologieën, maar wij moeten daar limieten voor vastleggen, wij moeten daar een sociaal kader voor scheppen.

Immers, wij moeten ook deze technologie gebruiken voor een verhoging van de kwaliteit van het leven. Wij moeten deze aanwenden om een aantal ecologische waarden, bijvoorbeeld toepassingen in verband met energiebesparing te gaan aanwenden. Wij moeten deze aanwenden voor een vrede-industrie, versus een bewapeningsindustrie. Wij moeten ze aanwenden om meer controle te krijgen op een aantal nieuwe technieken.

Wij moeten komen naar oplossingen van problemen, zoals de grotere centralisatie, die met deze technologie gepaard gaan. Wij moeten er over waken dat wij daarbij de decentralisatietendens niet vergeten.

Wij moeten de problemen betreffende de beperkte toegankelijkheid voor de brede groepen van de bevolking tot deze nieuwe technologieën trachten op te lossen.

Wij moeten problemen in verband met de verbetering van de kwaliteit van het onderwijs, met het oog op deze nieuwe technologieën nagaan. En zo kan den de opsomming verderzeten.

In ieder geval betekent dit dat nieuwe technologieën niet a priori goed zijn en niet a priori slecht zijn, maar dat er een nood is aan sociaal-economische begeleiding. Deze begeleiding situeert zich zowel op het micro-economisch vlak als op het macro-economisch vlak, als op het sociaal macro-vlak, als op het sociaal micro-vlak.

Laten wij hopen, mijnheer de Minister, dat u ons de gelegenheid geeft op deze problematiek duidelijk in te spelen, gebruik makend ook van de ervaringen in West-Europa, zoals zij on-

langs nog in een studie van het Europees Vakbondsinstituut naar voor werden gebracht, opdat wij deze ervaringen ook binnen de Vlaamse Raad te gelde mogen maken. (**Applaus bij de SF**)

De Voorzitter : Ik wil de leden van deze Raad er nogmaals op wijzen dat in gevolge artikel 67,7 littera a de interpellant over een maximum spreektijd van 15 minuten beschikt. Ik zal verplicht zijn, in de toekomst, het reglement op heel wat striktere wijze toe te passen. De heer Dupré heeft het woord.

De heer W. Seeuws : De heer Dupré beschikt over vijf minuten spreektijd, mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter : Inderdaad, mijnheer Seeuws, de sprekers in het debat hebben vijf minuten spreektijd.

De heer J. Dupré (op de tribune) : Ik zal mijn vijf minuten spreektijd niet te buiten gaan, mijnheer de Voorzitter.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, geachte collega's, ik excuseer mij bij sommige collega's omdat ik in herhaling moet vallen, wat trouwens de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ook zal moeten doen in zijn antwoord op de interpellatie van de heer De Batselier omdat gisteren reed het antwoord werd gegeven aan de heren Van Ooteghem en Van Grembergen.

Wanneer wij over de DIRV-actie spreken dan wil ik de aandacht van de heer De Batselier er op vestigen dat deze actie hier reeds werd aangekondigd door de Vlaamse Executieve op het ogenblik dat de beleidsnota, zowel in de commissie als in de openbare vergadering van de Vlaamse Raad, werd besproken.

Ik ben het met de heer De Batselier eens dat niet alle aspecten van deze actie werden behandeld en dat deze materie morgen inderdaad nog aanleiding kan geven tot nieuwe discussie betreffende haar uitvoeringsmodaliteiten zowel in de commissie als in de Raad.

Ik meen echter niet dat men mag zeggen dat de DIRV-actie naar buiten is gebracht zonder dat zij én in de commissie én in de Raad te berde werd ge-

bracht.

Ik spreek namens mijn fractie wanneer ik zeg dat de Vlaamse Executieve, en ik maak geen onderscheid tussen de Voorzitter en de andere leden ervan, in Vlaanderen goed werk heeft gepresteerd met het sensibiliseren van het bedrijfsleven en de andere instanties, die betrokken zijn bij het lanceren van nieuwe technologieën en van de DIRV-actie in haar geheel.

Ik meen dat u gelijk hebt, mijnheer De Batselier, indien u beweert dat de DIRV-actie vragen doet rijzen. U hebt er twee belangrijke vermeld. Wat zal het gevolg zijn van de nieuwe technologieën op het gebied van de werkgelegenheid? Welke zullen de gevolgen zijn van de nieuwe technologieën op het gebied van de marktvoorzieningen, afzetmogelijkheden enzovoort? Wij moeten de gevolgen van de industriële vernieuwing blijven onderzoeken zowel economisch als sociaal. We moeten echter stellen dat wij de trein van de industriële vernieuwing in geen geval mogen missen. Wij zullen er zeker erger aan toe zijn indien we niet in de richting van een industriële vernieuwing zouden gaan. ik ga akkoord met u dat er nog aspecten zijn die moeten worden onderzocht. Maar ik ben er diep van overtuigd dat het de goede weg is die men is ingeslagen en dat die sensibilisering een goede zaak is. We moeten er alleen maar een goede follow-up aan geven.

Ik ben het er met u over eens, en dat is hier trouwens gisteren ten overvloede gesteld en de Minister heeft er gedeeltelijk op geantwoord, dat we uit de dubbelzinnigheid moten geraken van wat nationaal en van wat regionaal is. Ik heb het gisteren nog scherper gesteld dan u. U hebt gezegd : de meeste van deze economische instrumenten beschouwen we als regionaal. Er zitten echter sociale aspecten aan vast die eigenlijke typische bevoegdheden zijn van de nationale regering. Ik ben verder gegaan en heb gisteren aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve gezegd dat er zelfs inzake de economische instrumenten dubbelzinnigheid is, in deze zin, — ik meen dat mijn interpretatie juist is — dat die bevoegdheden wel behoren tot die van de Vlaamse Raad, van de gemeenschappen, tot en met het toegepast

Dupré

wetenschappelijk onderzoek, maar dat wij blijkbaar van de nationale regering niet de middelen krijgen die daarbij horen. Ik spreek dus niet alleen over de sociale omkadering die men zich op het nationale vlak toeëigent. Ik spreek ook over de economische instrumenten waarvoor we ook de middelen niet hebben.

Ik heb gisteren het voorbeeld aangehaald van het toegepast wetenschappelijk onderzoek waarvan het totaal pakket in ons land ongeveer 30 miljard bedraagt en slechts één of anderhalf miljard tot de middelen van de Vlaamse Gemeenschap behoren. Dit kan niet zo blijven. Wij kunnen morgen aan geen economisch beleid doen indien we naast de bevoegdheden ook niet de middelen daartoe zouden krijgen.

Ik wil dus een stap verder gaan dan u : we moeten uit de dubbelzinnigheid geraken ; we moeten ook met het economisch instrumentarium, niet alleen de bevoegdheid krijgen maar ook de middelen.

U hebt ook nog gesproken over wat ik met één woord zou kunnen noemen de privatisering in verband met de DIRV-actie. Misschien is uw standpunt daarover juist. De minister zal er op antwoorden. Persoonlijk ben ik niet dezelfde mening toegedaan. Als ik verschillende initiatieven van de Vlaamse Gemeenschap onderzoek, zijn er zowel privé-initiatieven, zuivere overheidsinitiatieven als gemengde initiatieven bij. U hebt er zelf enkele vermeld. U hebt bijvoorbeeld gesproken over het gemengd initiatief Bell Telephone en de GIMV.

U bent lang blijven stilstaan bij het micro-elektronisch centrum dat volgens mij inderdaad een overheidsinitiatief is. U hebt gesteld dat als de overheid de financiering ervan op zich neemt, het inderdaad niet mag zijn dat nadien de winsten die in tweede instantie, als tweede gevolg, worden gerealiseerd, zouden worden geprivatiseerd. Ik kan uw stelling dienaangaande bijvallen, maar ik vind dat het micro-elektronisch centrum een zuiver overheidsinitiatief is. Indien men spreekt over privatisering moet men

voorzichtig zijn omdat men hier gemengde en zuivere overheidsinitiatieven heeft naast andere.

Wat de VZW's betreft die u hebt aangehaald, weet u dat het inderdaad privé-initiatieven zijn. Persoonlijk vind ik het niet erg dat de privé-sector hier in het spoor stapt dat de Vlaamse Executieve tracht te trekken voor die industriële vernieuwing. De privé-sector doet daar aan coördinatie en samenwerking. Dit zou tot een goed resultaat moeten kunnen leiden.

Ten slotte sprak u ook over de sociale omkadering en over de Stichting Technologie in Vlaanderen. Ik heb dit alles niet van nabij gevolgd maar ik meen dat dit organisme, dat bestaat uit de werkgevers, de werknemers en de academische overheid precies met de werknemers gesprekken heeft gevoerd die ver gevorderd zijn. De gesprekken werden het eerst met de werknemers aangesneden.

Ik meen dat het inderdaad noodzakelijk is in deze richting voort te gaan. Men moet echter ook de andere partners, de werkgevers en de academische overheid, erbij betrekken. Ik meen dat aan de sociale omkadering moeilijk kan worden gewerkt wanneer wij niet weten waar wij op economisch vlak naartoe moeten. Dit is een eerste stap die wij moeten uitbouwen. Ik meen dat wij in de goede richting werken.

Mijnheer de Batselier, tot besluit zou ik u willen zeggen dat ik meen dat wij nog een aantal modaliteiten van de DIRV-actie moeten bespreken. Ik kan in die zin wel met u akkoord gaan. De Minister heeft dit trouwens gisteren beloofd in antwoord op de interpellatie van de heer Van Grembergen en van de heer Van Ooteghem. Wij kunnen inderdaad opnieuw naar de commissie gaan. Dan kan in de Vlaamse Raad een nieuw debat worden gevoerd over de industriële vernieuwing in Vlaanderen. Ik meen dat de Minister ons dit gisteren inderdaad beloofde. **(Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte

collega's, ik ben het in grote mate eens met heel wat beschouwingen van de heer De Batselier. Ik wil echter geen spijkers op laag water zoeken en vraag hem daarom het in principe eens te zijn met elk goed bedoeld initiatief dat tracht ons uit het economisch moeras te halen, of dit nu een privé-, een overheids- of een gemengd initiatief is.

Ik ben het zeker eens over zijn vraag dit probleem in de bevoegde commissie en in de Vlaamse Raad te bespreken. Ik ben het eveneens eens de commissie en de Raad meer te betrekken bij het economisch beleid in Vlaanderen. De heer Dupré heeft hiermee zojuist eveneens zijn instemming betuigd.

Ik meen daarom dat het niet moeilijk zal zijn hierover tot een consensus in deze Raad te komen.

Trouwens ik verwijs naar artikel 18 van het Reglement dat zegt : „de agenda van de commissievergaderingen wordt vastgesteld door de commissie of, bij ontstentenis, door haar voorzitter, de voorzitter van de Raad of de Raad zelf”.

Ik wil dus de heer De Batselier uitnodigen samen te overleggen in de commissie over de manier waarop wij het economisch beleid aan de agenda kunnen plaatsen.

Ik dank de heer Dupré voor zijn instemming met dit voorstel. Ik wil hem alleen wijzen op het feit dat wanneer wij in de Vlaamse Raad over onvoldoende middelen beschikken om een ernstig economisch beleid te voeren, wij deze middelen moeten krijgen van de centrale regering, waarin zijn partij trouwens zeer goed is vertegenwoordigd. **(Applaus bij de W)**

De Voorzitter : De heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, allereerst wens ik erop te wijzen dat ik het jammer vind dat in deze Raad de mogelijkheid niet bestaat verschillende interpellaties, die grotendeels over dezelfde materie handelen, samen te behandelen. De Mini-

Geens

ster kan dus niet globaal antwoorden. Ik word verplicht vandaag te herhalen wat ik gisteren reeds tweemaal heb gezegd. Vandaag herhaal ik dit alles een derde keer. Sommige zaken dien ik dus – voor u wellicht tot in den treure – te herhalen.

In de eerste plaats zou ik de heer De Batselier willen doen opmerken dat deze hele offensieve aanpak van de crisis in de richting van een industriële vernieuwing met zoveel woorden voorkomt in de beleidsverklaring die hier op 25 januari van dit jaar werd afgelegd en dus nog wel fris in het geheugen van de leden zal zijn. Daarin werd duidelijk de drie grote krachtlijnen van het beleid aangeduid, met name het beter commercialiseren van de bestaande produkten, het bevorderen van de aanwezige kennis in Vlaanderen en de industriële toepassing ervan mogelijk maken, het bevorderen van samenwerking met buitenlandse bedrijven. Heel de Raad zal het erover eens zijn dat deze grote krachtlijnen terug te vinden zijn in de DIRV-actie.

Inmiddels zijn wij tot een bepaalde concretisering gekomen in twee richtingen, allereerst in de richting van het sensibiliseren van het Vlaams bedrijfsleven. Wanneer ik spreek van bedrijfsleven, bedoel ik hiermee niet alleen de patroons maar ook de werknemers en hun organisaties. Wij hebben inderdaad soms originele formules toegepast. Niemand kan daar tegen zijn. Wanneer ik echter hier op de tribune hoor spreken over publiciteitseffecten, doet deze uitspraak mij sterk denken aan de kritiek die ik vooral in Franstalige dagbladen daarover lees.

Wij hebben getracht werkelijk innoverend op te treden. Vandaar de technologiedagen. Vandaar de technologiebeurs die in het vooruitzicht wordt besteld. Vandaar de uitgave van een DIRV-krant en dergelijke dingen meer. Dit alles ligt in het vlak van de sensibilisering, van het voorstellen en aanduiden van mogelijkheden die in Vlaanderen bestaan voor de toepassing van een industriële vernieuwing. Ik doe opmerken dat wanneer wij tot deze concrete acties zijn gekomen, dit het resultaat is van beslissingen van de Vlaamse Executieve. U verwijst

naar het dossier in verband met de micro-electronica. Daarover heeft de Vlaamse Executieve bij eenparigheid beslissingen genomen en dit over de vijf luiken van het dossier.

In de tweede plaats zijn wij reeds tot uitvoering gekomen. Ik denk aan de oprichting van een fabriek, een gemengd bedrijf opgericht door de GIMV samen met Bell Manufacturing Cy te Antwerpen. Dit sluit eveneens aan bij wat in de beleidsverklaring op pagina 12 werd gezegd, met name de gewestelijke investeringsmaatschappijen moeten fungeren als motor voor een vernieuwd industrieel beleid en als promotor voor nieuwe initiatieven. Dit is een concrete toepassing.

Hetzelfde geldt trouwens voor het micro-electronisch centrum dat geen initiatief is van de Vlaamse Executieve maar dat door de GIMV binnen het raam van haar tweede functie op de been werd gebracht. Wij hebben ons alleen daarbij aangesloten.

Er zijn nog andere beslissingen genomen.

De heer De Batselier heeft gelijk dat ik ontwijkend heb geantwoord, zeggende „de modaliteiten daarvan staan nog niet vast”. De principiële beslissingen werden wel genomen, onder meer wat betreft de Stichting Technologie Vlaanderen – ik kom daar straks op terug – INVOMECE en een superlaboratorium. Ik zal deze drie punten even toelichten omdat ze voor het geheel niet zonder belang zijn.

Wij zijn overgegaan tot de oprichting van een superlaboratorium. In de beslissing wordt duidelijk gesteld dat het interuniversitair initiatief moet zijn. Er zal een aanzienlijke inbreng zijn van ESAT-Leuven maar in de Vlaamse Executieve werd op mijn voorstel bedongen dat het een interuniversitaire structuur moet krijgen wat de leiding betreft. Het moet functioneel gecoördineerd zijn. Het gaat zelfs zo ver dat wij in een contact tussen de universiteit van Leuven en deze van Gent uitdrukkelijk zijn overeengekomen, schriftelijk, dat dit superlaboratorium de mogelijkheden van Gent op het vlak van de micro-electronica niet mag beperken, integendeel. Dit laat-

ste was niet expliciet vermeld maar het vloeit logisch voort uit de structuur dat de mogelijkheden van Gent door dit superlaboratorium worden uitgebreid.

Men had verhaaltjes de wereld ingestuurd, als zou de bedoeling voorzitten dat men alleen in Leuven het voorrecht van de micro-electronica zou krijgen. Vanzelfsprekend kan men zich niets irrationelers voorstellen. Ik wens te onderstrepen dat wij er voor deze structuur in Vlaanderen op het vlak van de interuniversitaire samenwerking voor het eerst in geslaagd zijn het stadium van de intentieverklaringen te overschrijden. Gelukkig hebben wij in Vlaanderen universiteiten die de nieuwe basistechnologieën voldoende beheersen, opdat in al deze sectoren de ene of andere universiteit als het ware als steunpunt zou worden gebruikt. Er is daar ongetwijfeld stof voor voldoende rationele werkverdeling.

Ten tweede, er is een programma opgezet voor een versnelde opleiding van informatici. Voornoemde opleiding is nodig omdat wij thans niet over personeel beschikken dat wij, langs de bestaande kanalen, tijdig kunnen voorbereiden. Ook daar is een interuniversitair initiatief, samen met de industriële hogescholen op gang gebracht.

Wat ten slotte de Stichting Technologie Vlaanderen betreft, werd eind september de beslissing genomen voor een principiële oprichting. Er werd aan de Voorzitter opdracht gegeven contacten aan te knopen met de verschillende daarbij betrokken partijen, zijnde de werknemersorganisaties, de werkgeversorganisaties en de academische wereld. Deze contacten worden verdergezet en dit punt zal aan de agenda van de volgende vergadering van het VESOC van 17 december worden geplaatst. Daaruit blijkt – en dit is maar één toepassingsgebied, waarna andere en analoge initiatieven in de verschillende domeinen kunnen worden genomen – dat wij ervan uitgaan dat geen enkele formule a priori wordt uitgeschakeld, dat de samenwerking overheid – privé-sector mogelijk is, zoals ook de interuniversitaire en de interdisciplinaire samenwerking reële kansen krijgt. Wij streven

Geens

vooral naar de bundeling, op de meest rationele wijze, van alle krachten.

Inzake uw bemerking betreffende de privatisering van de economie, weet ik werkelijk niet waar dit op slaat. Wanneer de ondernemingen in Vlaanderen de beslissing nemen technologie-groepen op te richten, zoals FLAG, FLORA en AGRIV, is dat hun volstrekte recht. Trouwens, geen enkele van die technologie-groepen is gesubsidieerd, tenzij FLAG. Er is verleden jaar, alsook dit jaar een toelage verstrekt, hetgeen een eenparige beslissing is van de Executieve. Het is echter duidelijk dat, wanneer door bundeling van de krachten, op het stuk van de aanwending van de technologie, van een betere commercialisering, van een beter marktonderzoek, men tot dergelijke initiatieven overgaat, wij daaraan minstens onze morele steun moeten geven, hetgeen wij ook hebben gedaan. In één geval hebben wij, gelet op de belangrijke activiteiten die zich op dat vlak hebben ontwikkeld en de resultaten die daaruit voortvloeien, een gedeelte van de werkingskosten mede gesubsidieerd. Het is niet juist dat in alle initiatieven de openbare kredietinstellingen zijn uitgesloten. Bij de voorbereiding van de technologiedag, bij het opzetten van het Vlaams programma voor de micro-elektronika, hebben wij altijd de Gewestelijke Investeringsmaatschappij erbij betrokken. Trouwens, bepaalde voorstellen gingen uit van de GIM.

Anderzijds kan ik u zeggen dat wij een tental technologiedagen gepland hebben over een periode van ongeveer twee jaar. Om dit te realiseren hebben wij niet de nodige administratieve steun en de verschillende kredietinstellingen hebben daarbij hulp aangeboden. Wij hebben die hulp vanzelfsprekend aanvaard, omdat ze efficiënt en goedkoop is en de mogelijkheid biedt tussen overheid en privé-sector op doeltreffende manier samen te werken.

Ik heb gisteren reeds gezegd dat het in mijn bedoeling ligt nog vóór Kerstmis aan de commissie en nadien aan de Raad – zo hoop ik tenminste – een globale nota voor te leggen. Wij heb-

ben trouwens sedert de beleidsverklaring in de Commissie van de Vlaamse Raad – de Voorzitter van de Commissie is hier aanwezig, hij zal dit niet ontkennen – herhaaldelijk reeds over het economisch beleid van de Executieve kunnen spreken. Wij zullen dit op een meer systematische manier voortzetten, aan de hand van een uitvoerig document. Alle mogelijke vragen kunnen worden gesteld en alle mogelijke inbreng zal worden aanvaard.

Het spreekt vanzelf dat ik mij bij een aantal zaken die door de heren De Batselier en Dupré werden naar voren gebracht kan aansluiten als zijnde nuttige suggesties voor het beleid in zijn geheel.

Het is duidelijk dat de invoering van de nieuwe technologieën een weerslag heeft niet alleen op de industrie en op de spits-industrieën, maar op de gehele maatschappij. Het is voor de hand liggend dat deze zaken vanzelfsprekend een weerslag hebben op de werkgelegenheid, niet alleen kwantitatief maar vooral kwalitatief. De noodzakelijkheid van de omscholing, herscholing, bijscholing van onze arbeidskrachten, de oriëntatie die het onderwijs moet nemen, zijn alle maatschappelijke dimensies van dit ene fenomeen, dat in heel de wereld op gang is gebracht en onstuitbaar is. Vandaar dat wij verplicht zijn ons in deze lijn in te schakelen, maar wij moeten vanzelfsprekend uiterst bedacht zijn op de algemene gevolgen ervan op onze maatschappelijke structuur. Wij moeten trouwens ook een maatschappij opbouwen die in staat is deze nieuwe ontwikkeling op te vangen en te integreren in haar algemene gestaltegeving. Wij hechten dus groot belang aan de sociaal-economische gevolgen van de nieuwe technologieën en aan de oprichting van de „Stichting Technologie Vlaanderen”, die precies dit als specifiek object van haar activiteit moet hebben, er echter aan toevoegend dat al deze elementen of deze hele dimensie, bij elke beslissing op het vlak van de derde industriële revolutie, mede in acht moeten worden genomen.

Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, dit is uiteraard een veel te bon-

dig antwoord op de interpellatie. Ik geloof ook niet dat het de bedoeling van de interpellant was dat ik op al zijn vragen punctueel zou antwoorden. Ik heb de globale aanpak geschetst, zoals hij tot nog toe voorligt. Wij moeten van de enorme mogelijkheden, die in de nieuwe technologische ontwikkelingen liggen, maximaal gebruik maken in Vlaanderen. Het is het enige goede antwoord dat wij hebben op de crisis. Trouwens, wanneer wij dit alleen maar ondergaan, dan zal dit voor gevolg hebben dat wij op zeer korte termijn een minder ontwikkeld land en een minder ontwikkeld volk zullen zijn. Daartegenover hebben wij alleen een positieve opstelling. Dat is de enige keuze. Dit veronderstelt vanzelfsprekend dat alle krachten worden ingezet en dat het ook in de structuren wordt teruggevonden. Wij hebben geen enkele a priori tegen welke structuur ook. Wat hier moet tellen is de efficiëntie en vanzelfsprekend de grootst mogelijke bedachtzaamheid wat de algemene sociale, humanitaire en maatschappelijke gevolgen van deze ontwikkeling betreft.

Wat dan de meer specifieke vragen betreft, zullen wij ongetwijfeld in de Commissie van de Vlaamse Raad de gelegenheid vinden deze verder uit te diepen. **(Applaus bij vele leden)**

De Voorzitter : De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik weet niet wie ik het eerst van repliek moet dienen, de heer Dupré of de heer Minister, behalve als men mij zegt dat beiden over dit thema dezelfde mening hebben.

Eerst en vooral wil ik toch reageren op de uitspraak dat deze zaak voor de derde keer wordt behandeld. Ik dacht dat de andere interpellaties meer handelden over het niveau van beslissen, regionaal ten opzichte van nationaal. Dit aspect is slechts een deel van mijn interpellatie.

Minister G. Geens : Verontschuldigd mij, mijnheer De Batselier, dat ik vandaag daarover niets heb gezegd. Reeds tweemaal heb ik daarop uitvoe-

Volkstevetegenwoordiger N. De Batselier (SP) zet zijn interpellatie uiteen over de DIRV-actie en het beleid rond de micro-elektronica

rig geantwoord.

De heer N. De Batselier : Mijnheer de Minister, ik heb gezegd daarover in het nationale parlement te zullen interpelleren omdat de strategie van twee nationale ministers verschillend is. In feite voegt een gewestelijke minister daar nog een derde strategie aan toe. Dit stelt natuurlijk vraagtekens over het mogelijke succes dat wij in België zouden hebben met onze eigen strategie.

Ik wil ook duidelijk maken dat ik op geen enkel ogenblik gezegd heb dat ik tegen deze strategie van nieuwe technologie zou zijn. Integendeel, in verschillende artikels heb ik reeds gesteld dat dit één van de mogelijkheden is om uit de crisis te geraken. Indien wij echter duidelijk stellen dat de tewerkstellingsproblemen essentieel zijn in de huidige crisisproblematiek, betekent dit dat wij de productiviteitswinsting, die door deze nieuwe technologie zal gemaakt worden, niet enkel kunnen gereflecteerd zien in een stijging van de rendementen, maar

dat ook in verband met de arbeidsduurvermindering er eveneens een verdeling zal moeten gebeuren vanuit deze productiviteitswinsten. Dan alleen zal duidelijk een mogelijkheid bestaan om op hét tewerkstellingsvlak iets aan de crisis te doen, zoniet belanden wij op het verkeerde terrein.

In de commissie van de Vlaamse Raad zullen wij moeten uitmaken welke richting wij ter zake zullen nemen.

Ik heb dus zeker en vast niet opgeroepen tot wat de heer Dupré zei „de trein van de industriële vernieuwing te missen”. Integendeel, ik hoop dat wij het niet langer bij een aantal woorden zullen laten, maar het initiatief ook in de praktijk zullen omzetten. Een praktijk echter die grondig is uitgetest ook op het vlak van de toekomstige arbeidsverhoudingen.

Tevens meen ik dat het weinig zin heeft – zoals ook de heer Van Ooteghem heeft voorgesteld – deze punten op de agenda van de commissie te plaatsen, zolang niet kan worden uitgegaan van een concrete beleidsnota die Minister Geens ons hier leden duidelijk vóór Kerstmis heeft beloofd. Ik waardeer dit ten zeerste. Ik geloof immers dat het belangrijk is dat we over deze problematiek zo vlug mogelijk, op basis van een nota, in de commissie een ruim debat moeten houden.

Vandaag heb ik reeds getracht een paar vragen te stellen die aanleiding kunnen geven tot een discussie.

Dames en heren, Minister Geens zegt dat mijn kritiek gedeeltelijk parallel loopt met deze vermeld in de Franstalige kranten. Welnu, ik vind het niet zo erg om op dat vlak in de Franstalige kranten deels diezelfde inhoudelijke kritiek terug te vinden. Het blijft voor mij nog altijd zo dat een publicitaire actie goed opgevuld moet zijn. Van de publicitaire DIRV-actie betwijfel ik dat in het huidig stadium.

Het is nog altijd geen vorm van racisme, wanneer in de Vlaamse Raad dezelfde opmerkingen worden gemaakt als in worden gemaakt als in de Franstalige kranten. Ik heb enkel willen waarschuwen voor te veel publiciteit die tot gevolg zou kunnen hebben dat velen in deze nieuwe technologie zou-

den geloven als een alleszalmakende oplossing, maar dat nadien zou moeten worden geconstateerd dat bijvoorbeeld de KMO's, die toch zouden moeten uitgerust zijn om van deze nieuwe strategie te profiteren, op dat ogenblik er niet zullen toe bereid zijn dit te doen met aangepaste arbeidsverhoudingen.

Volgens mij is het belangrijk vooraf het beleid inhoudelijk te stofferen en nadien publiciteit te maken. Tot nu toe heb ik het gevoel dat de prioriteit andersom lag.

Wat de beslissingen van de Executieve betreft en inzake de concrete acties die ik heb besproken, gaat u in feite met mij akkoord dat tot hiertoe door de Executieve vaak louter principiële beslissingen werden genomen. In dit verband verwijs ik naar de door mij in augustus gestelde vraag waarop ik vandaag nog steeds geen concreet antwoord heb gekregen. Ik hoop dus dat in de Commissie van de Vlaamse Raad ons zeer volledige inlichtingen over de vier concrete initiatieven zullen worden gegeven.

Minister Geens : Ik meen dat het hier om een misverstand gaat. MEC is een initiatief dat uitgaat van de GIMV in haar tweede functie. Wij hebben daar akte van genomen. Voor de Executieve heeft dit bepaalde financiële consequenties.

Inmiddels zijn evenwel bepaalde aspecten verder uitgewerkt. Als u wil, kan ik u in dat verband bijkomende informatie verstrekken.

De heer N. De Batselier : Mijnheer de Minister, graag kreeg ik een antwoord op mijn vraag nummer 57.

Minister G. Geens : Akkoord.

De heer N. De Batselier : Als volgend punt constateer ik de wil om de activiteiten van Superlab over de verschillende universitaire centra te verspreiden. Ik hoop dat zulks gebeurt zodat al het potentieel, in onze universiteiten aanwezig, maximaal kan worden aangewend. Het mag inderdaad niet blijven bij een theoretische approach, ieder wetenschappelijk centrum moet hier echter evenwichtig bij betrokken worden.

Om te eindigen moet ik zeggen dat ik geen afdoend antwoord heb gekregen

De Batselier

op mijn vraag in verband met STV. Wat de principiële inzet ervan betreft, heeft u mijn woorden herhaald, maar over concrete punten inzake financiële middelen en inzake betrokkenheid heeft u geen woord gezegd.

Mijnheer de Minister, met het oog op de omstandige nota die u ons vóór Kerstmis heeft beloofd, meen ik dat de uitwerking van het industrieel beleid van Vlaanderen een eerste vereiste is met daarbij aansluitend de rol van de nieuwe technologieën. **(Aplaus bij de SP)**

Indiening van moties

De Voorzitter : Door de heer De Batselier werd tot besluit van zijn interpellatie tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de DIRV-actie en het beleid rond de micro-elektronica een met redenen omklede motie ingediend die luidt als volgt :

De Vlaamse Raad

– betreft dat een belangrijke materie als een industrieel beleid en een DIRV-actie eerst via de pers door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve wordt aangekondigd, zonder dat daarover reeds werd gediscussieerd in de Vlaamse Executieve en VESOC, of in de Vlaamse Raad zelf ;

– wenst bij prioriteit een duidelijk debat te houden over het te voeren industrieel beleid in Vlaanderen ;

– zal daarin vooral oog hebben voor de werkgelegenheid ;

– wil inzonderheid dat de nieuwe en toekomstgerichte technologieën maximaal onderzocht worden. De economisch-technische en de sociale aspecten moeten gelijkmatig en evenwichtig in dit beleid aan bod komen ;

– wenst dat een grondig sociaal overleg zal worden georganiseerd over dit toekomstgericht beleid.

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van

ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens de volgende vergadering moeten uitspreken.

Door de heren Verhaegen en De Grève werd tot besluit van deze interpellatie een eenvoudige motie ingediend die luidt als volgt :

De Vlaamse Raad,

– gehoord de interpellatie van de heer De Batselier tot de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, over de DIRV-actie en het beleid rond de micro-elektronica,

– gehoord het daarop door de Minister verstrekt antwoord,

– gaat over tot de orde van de dag.

Overeenkomstig artikel 5 1, punt 7 van ons reglement zal de Raad zich daarover tijdens een volgende vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

DRINGENDE VRAAG (R.v.O. art. 66, 5) van de heer N. De Batselier tot de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over het bevoegdheidsconflict tussen de Vlaamse Executieve en de nationale regering inzake bestuurlijke voogdij

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer De Batselier tot de heer Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, over het bevoegdheidsconflict tussen de Vlaamse Executieve en de nationale regering inzake bestuurlijke voogdij.

De heer De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, bij besluit van 17 augustus 1982 verbodde de burgemeester van Brugge, op

grond van overwegingen openbare rust en openbare gezondheid het transport van nucleaire afval voor de periode van augustus en september op het grondgebied van de stad Brugge.

Bij koninklijk besluit van 20 augustus 1982 (gepubliceerd op 28 augustus 1982) werd de dringende politieverordening van de burgemeester van Brugge vernietigd.

Op 23 augustus 1982 werd het besluit van de burgemeester in zijn uitvoering geschorst door de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen.

Op 25 augustus 1982 liet u, als Gemeenschapsminister, de gouverneur weten dat er juridisch geen formele beletselen waren tegen het besluit van de burgemeester, zodat de procedure tot vernietiging niet diende verder gezet en bijgevolg het betrokken besluit uitwerking mocht hebben.

Graag zou ik van de heer Gemeenschapsminister vernemen welke stappen hij ondernomen heeft om dit bevoegdheidsconflict, uitgelokt door de nationale regering, op te lossen.

De Voorzitter : De heer Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, heeft het woord.

Minister M. Galle (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Vlaamse Executieve op 9 september 1982 beslist heeft deze aangelegenheid aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering-Executieve. Eveneens op 9 september werd ik belast met het voeren van besprekingen met de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Leefmilieu. In uitvoering van deze beslissingen hadden er besprekingen plaats tijdens dewelke geen overeenstemming kon worden bereikt.

In haar vergadering van 20 oktober 1982 heeft de Vlaamse Executieve met eenparigheid beslist de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden te machtigen namens de Executieve de Raad van State te verzoeken het koninklijk besluit

Galle

van 20 augustus te vernietigen.

Op 27 oktober 1982 werd het verzoekschrift, waarbij de vernietigingsprocedure wordt ingeleid, neergelegd bij de Raad van State.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën

— 134 (1981-1982) — Nrs. 1 + Erratum en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende de bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Executieve van 1 juli 1982 tot bepaling voor het Nederlandse taalgebied van de verdeling der kosten voor werken aan beschermde monumenten, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries en pastorieën.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen.

92 leden hebben ja geantwoord ;

14 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :
Akkermans P.

Anthuenis G.
Baert F.
Bascour J.
Belmans J.
Beysen E.
Bockstal E.
Boel H.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Capoen M.
Caudron J.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Cuvelier E.
Daems Joseph
De Batselier N.
De Beul A.
Declercq R.
De Grève L.
De Groot E.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Dillen K.
Dupré J.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Hostekint R.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lenssens J.
Marchand C.
Mathys P.
Meyntjens O.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Pans L.
Pede J.
Piot F.
Poma K.
Ramaekers J.
Rutten M.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Somers J.
Steverlynck A.

Steyaert R.
Taelman W.
Temmerman G.
Tobback L.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Boxelaer J.
Van Daele M.
Vandekerckhove R.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vanderborgh F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vanderpoorten H.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Herreweghe M.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey R.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeet D.
Weckx H.
Willockx F.
Wyninckx J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Ansoms J.
Baldewijns E.
Beerden G.
Cardoen G.
Coppieters A.
Desutter E.
Kelchtermans T.
Knuts H.
Panneels-Van Baelen M.
Seeuws W.
Tant P.
Vankeirsbilck E.
Van Puymbroeck M.
Van Rompaey H.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de reden voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer Cardoen heeft het woord.

De heer G. Cardoen : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, dames en

Cardoen

heren collega's, samen met een aantal CVP-collega's heb ik mij onthouden hoewel wij akkoord gaan met het principe van de bescherming van het cultureel patrimonium. De reden van onze onthouding ligt in het feit dat wij vaststellen dat weeral lasten worden opgelegd aan de gemeente- en provinciebesturen die geen zeggingskracht hebben over :

1. de klassering zelf ;
2. de financiering van de werkingskosten ter bescherming van het cultuurpatrimonium vooral voor wat de monumenten betreft die toebehoren aan particulieren of privé-instellingen en men daarenboven geen rekening heeft gehouden met de benarde financiële toestand waarin vele van onze Vlaamse gemeenten zich bevinden ;
3. bovendien negeert men het principe van de gemeentelijke autonomie.

Wij wensen van deze onthouding gebruik te maken om sterk aan te dringen bij de Vlaamse Executieve opdat de ganse procedure inzake bescherming van monumenten zou herzien worden in die zin dat de voorstellen tot klassering zouden ingeleid worden vanuit de gemeenten en niet langer door de hogere overheid aan deze besturen zouden worden opgelegd.

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de Voorzitter, ik heb me met een paar collega's van mijn fractie onthouden om de redenen hier gisteren uiteengezet en die door de Minister niet werden weerlegd. Ik maak van deze gelegenheid ook gebruik om mijn verwondering uit te drukken over de onthouding van sommige CVP-collega's die in de Commissie deze aangelegenheid op een andere wijze naar voor hebben gebracht. Namens mijn fractie sluit ik mij nochtans graag bij hun zopas uiteengezet standpunt aan omdat de toepassing van dit decreet voor vele gemeenten moeilijkheden met zich brengt. Verder wil ik onderstrepen dat onze fractie het ook niet eens is met de gevolgde procedure.

De heer H. Knuts : Ik heb afgesproken

met mevrouw Smitt.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer A. De Beul houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium — 23 (1981-1982) — Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer De Beul houdende bescherming van het roerend cultureel patrimonium.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :
104 leden hebben aan de stemming deelgenomen.

93 leden hebben ja geantwoord ;
5 leden hebben neen geantwoord ;
6 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Baert F.
Baldewijns E.
Bascour J.
Belmans J.
Beysen E.
Bockstal E.
Boel H.
Bogaerts A.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Capoen M.
Caudron J.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Cuvelier E.
Daems Joseph
De Batselier N.
De Beul A.

Declercq R.
De Grève L.
De Groot E.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Dillen K.
Dupré J.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Hostekint R.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lenssens J.
Marchand C.
Matthys P.
Meyntjens O.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Poma K.
Ramaekers J.
Rutten M.
Schiltz H.
Sleecx J.
Somers J.
Steverlynck A.
S teyaert R.
Taelman W.
Temmerman G.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Valkeniers J.
Van Boxelaer J.
Van Daele M.
Vandekerckhove R.
Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vanderborght F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vanderpoorten H.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Herreweghe M.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Puymbroeck M.
Van Rompaey R.

Voorzitter

Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeke D.
Weckx H.
Willockx F.
Wyninckx J.

NEEN hebben geantwoord :

Cardoen G.
Kelchtermans T.
Tant P.
Vankeirsbilck E.
Van Rompaey H.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Beerden G.
Boeraeve-Derycke C.
Desutter E.
Knuts H.
Panneels-Van Baelen M.
Seeuws W.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de reden voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer Coppieters heeft het woord.

De heer A. Coppieters : Mijnheer de Voorzitter, mijn reden van onthouding is dezelfde als deze die bij een vorige stemming door de heer Cardoen werd geformuleerd.

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de Voorzitter, zoals ik reeds had aangekondigd bij de algemene bespreking van dit decreet, heb ik mij bij de stemming onthouden.

Ik heb niet neen gestemd omdat een aantal collega's hebben bijgedragen tot de totstandkoming van het compromis dat geleid heeft tot dit toch wel belangrijk decreet.

Ik heb niet ja gestemd om talrijke redenen, die ik trouwens uitvoerig in de commissie heb uiteengezet en die in het verslag zijn opgenomen. Zij hebben voornamelijk betrekking op be-

langrijke wijzingen, die, ondanks de discussie die jarenlang heeft aangesleept, mijnheer De Beul, in laatste instantie tijdens de laatste commissiezitting nog werden aangenomen.

De Voorzitter : Mijnheer Knuts, ik veronderstel dat u zich om dezelfde reden hebt onthouden als daarnet ? (**Instemming**)

VOORSTEL van de heer H. Vanderpoorten c.s. tot wijziging van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad — 127 (1981-1982) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van de heer Vanderpoorten c.s. tot wijziging van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemmingen deelgenomen.

104 leden hebben ja geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

Ik kondig hiermede de uitslag van de stemming aan.

JA hebben geantwoord :

Akkermans P.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Baert F.
Baldewijns E.
Bascour J.
Beerden G.
Belmans J.
Beysen E.
Bockstal E.
Boel H.
Boeraeve-Derycke C.
Bogaerts A.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Capoen M.

Cardoen G.
Caudron J.
Chabert J.
Cools B.
Cooreman E.
Coppens E.
Coppieters A.
Cuvelier E.
Daems Joseph
De Batselier N.
De Beul A.
Declercq R.
De Grève L.
De Groot E.
De Loor H.
De Loore-Raeymaekers J.
Demeester-De Meyer W.
Deneir A.
Denys A.
Detiège L. (Mevr.)
Devos G. (Mevr.)
De Wulf R.
Dhoore L.
Dillen K.
Dupré J.
Galle M.
Geens G.
Grootjans F.
Heughebaert M.
Hostekint R.
Kelchtermans T.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lenssens J.
Marchand C.
Matthys P.
Meyntjens O.
Moors C.
Neyts-Uyttebroeck A.M.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pans L.
Pede J.
Peeters R.
Piot F.
Poma K.
Rutten M.
Schiltz H.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Somers J.
Steverlynck A.
S teyaert R.
Taelman W.
Tant P.
Temmerman G.
Tobback L.
Valkeniers J.
Van Boxelaer J.
Van Daele M.
Vandekerckhove R.

Voorzitter

Van den Bossche L.
Van den Brande L.
Vanderborght F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Van Der Niepen P.
Vanderpoorten H.
Vandersmissen E.
Van Elewyck J.
Van Grembergen P.
Van Herreweghe M.
Vankeirsbilck E.
Vannieuwenhuyze R.
Van Ooteghem O.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Vermeiren F.
Verniers J.
Vervaeck D.
Weckx H.
Willockx F.
Wyninckx J.

Zich ONTHOUDEN hebben :
Knuts H.
Van Puymbroeck M.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel tot wijziging van het Reglement van Orde van de Vlaamse Raad aan.

De wijziging wordt onmiddellijk van kracht.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de reden voor hun onthouding kenbaar te maken.

Mevrouw Van Puymbroeck heeft het woord.

Mevrouw M. Van Puymbroeck : Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat wij als leden van de Vlaamse Raad ook verantwoording verschuldigd zijn wanneer wij eigenlijk zonder motivatie afwezig zijn.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 67) van

de heer A. De Beul tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de zoveelste incidenten in verband met de Brakke Grond

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Beul tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid, en de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, over de zoveelste incidenten in verband met de Brakke Grond.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, heren Ministers, collega's, op woensdag 3 november hebben zich in het Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap te Amsterdam incidenten voorgedaan, dit naar aanleiding van de installatie van de nieuwe directeur.

Aan deze incidenten werd grote ruchtbaarheid gegeven, eerst door de Vice-Voorzitter van de Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur, zelf, en op 5 november door een persmededeling van de Executieve.

Het heet dat door het optreden van de personeelsleden van De Brakke Grond het „imago" van de Vlaamse Gemeenschap werd geschaad.

Bij de openbare opinie in Vlaanderen, die sinds anderhalf jaar zowat maandelijks opschrikt door berichten over de toestanden in De Brakke Grond, kijkt men met bezorgdheid aan tegen het manifeste onvermogen van de Vlaamse Executieve of althans van de Gemeenschapsminister van Cultuur om een geloofwaardig beleid van internationale culturele samenwerking te voeren.

Na de jongste incidenten wenst men antwoord op de volgende vragen.

1. Betreffende de installatie van de nieuwe directeur.

a) Hoe werd deze installatie voorbereid ?

b) Werden de personeelsleden bij deze voorbereiding betrokken ?

c) Waarom achtte men het nodig bij deze installatie de pers uit te nodigen ? Hoeveel Vlaamse journalisten werden uitgenodigd, hoeveel Nederlandse ?

d) In hoever was het zinvol reeds bij dit eerste contact de pers te betrekken ? Lag het niet voor de hand dat de nieuwe directeur zich eerst gedurende een zekere tijd in stilte zou inwerken ? Werd er voor het personeel een taakverdeling bij de installatieplechtigheid opgesteld ?

2. Betreffende het incident.

a) Volgens de pers werd door één personeelslid aan de Gemeenschapsminister een brief overhandigd. Werd de tekst van deze brief ook aan de pers medegedeeld ?

b) Wil de Executieve deze tekst aan de Vlaamse Raad mededelen ?

c) Wat beschouwt de Executieve feitelijk als „schadelijk voor het imago" : het overhandigen van de brief, de inhoud van de brief of het afwezig blijven van de personeelsleden ?

d) 's Anderendaags verschenen in de pers de namen van de personeelsleden tegen wie later sancties aangekondigd werden. Wie heeft deze namen medegedeeld ?

3. Betreffende de aangekondigde tuchtmaatregelen.

a) Werden de personeelsleden gehoord alvorens tuchtmaatregelen werden aangekondigd ?

b) Zo neen, in hoever strookt het met het statuut van het personeel van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en het Commissariaat-generaal voor de internationale culturele samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap eerst de tuchtmaatregelen aan te kondigen en pas daarna het personeel te horen ?

c) Werden er sinds het operationeel worden van het Ministerie van de

De Beul

Vlaamse Gemeenschap reeds tuchtmaatregelen getroffen tegen personeelsleden ? Zo ja, zullen ook de namen van die personeelsleden aan het publiek worden meegedeeld ?

d) Is het juist dat de commissari-generaal te Amsterdam in het openbaar bedreigd heeft iedereen te zullen ontslaan ?

e) Wie beslist over de tuchtmaatregelen : de commissaris-generaal, de Gemeenschapsminister van cultuur of de Executieve ?

4. Betreffende de betaling van de salarissen van de personeelsleden in De Brakke Grond.

a) Zes maand geleden verzocht de Executieve de Vlaamse Raad inderhaast een decreet aan te nemen betreffende het statuut van De Brakke Grond. Hoe komt het dat na al die tijd salarissen blijkbaar nog altijd niet tijdig kunnen worden betaald ?

b) Voor de perslui heeft de Gemeenschapsminister opgesomd wat hij allemaal heeft gedaan, maar blijkbaar vruchteloos, om de salarissen tijdig te doen betalen. Als dat ondanks al die inspanningen niet gelukt is, wie is daar dan wel verantwoordelijk voor ? Of moeten we de vierde industriële revolutie afwachten alvorens de Executieve in staat zal zijn elementaire verplichtingen na te komen ?

c) Sinds 1 juli is ook het Commissariaat-generaal operationeel : kregen de andere personeelsleden van deze nieuwe instelling reeds hun salaris ?

d) Acht de Executieve het niet schadelijk voor haar imago dat zij haar personeelsleden niet tijdig blijkt te kunnen betalen ?

e) Op welke wijze kunnen deze personeelsleden, indien zij zich hierover bezorgd maken, aan deze bezorgdheid uiting geven zonder voor tuchtmaatregelen te moeten vrezen ? (**Applaus bij de W**)

De **Voorzitter** : De heer Beysen heeft het woord.

De heer **E. Beysen (op de tribune)** :

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, indien ik als lid van de PW-fractie deze gelegenheid te baat neem om, aansluitend op de interpellatie van de heer De Beul, het woord te voeren naar aanleiding van de recente incidenten in verband met De Brakke Grond, meen ik daarvoor twee redenen te kunnen vooropstellen.

Ten eerste, ter gelegenheid van de bespreking van de begroting voor 1982 stelde ik in alle duidelijkheid dat, indien op korte termijn geen tastbare verbeteringen in de werking van De Brakke Grond konden genoteerd worden, de Minister niet mocht aarzelen de meest drastische maatregelen te nemen, met name de sluiting van de Brakke Grond.

Ten tweede, de escalatie van de incidenten rond De Brakke Grond noopt mijns inziens tot een meer doortastende benadering met betrekking tot de houding van het personeel van De Brakke Grond.

Wanneer ik gewag maak van een escalatie van incidenten, weet ik tot nog toe drie fasen te onderscheiden.

De eerste fase wordt gekenmerkt door de incidenten uitgelokt door externe groepen, die tot gevolg hadden dat het hele opzet reeds van bij de start zwaar werd gehypothekeerd. Wie herinnert zich niet de straatrellen vanwege sommige culturele werkers naar aanleiding van de opening van het centrum ?

De tweede fase van de incidenten werd gekenmerkt door de potsierlijke houding van de ex-directeur, die zich rustig wist te vermeien met het oordeelkundig samenstellen van een assortiment van Vlaamse bieren, gebrouwen volgens eeuwenoude traditie en die ook een ongewone ijver aan de dag legde bij het uitkiezen van het dagmenu voor het restaurant van De Brakke Grond, waarvan later bleek dat dit restaurant het privé-restaurant werd van de directie en de naaste medewerkers, bij gebrek aan ander cliënteel.

Anderzijds had diezelfde directeur duizend en één redenen achter de hand om uit te leggen waarom De

Brakke Grond niet van de Nederlandse grond kon komen.

De derde fase van de incidenten is het openlijk etaleren van de interne keuken en het blameren van de Minister en de ambassadeur door ambtenaren in functie op buitenlands grondgebied.

Wellicht kan hier gewag worden gemaakt van een betreuenswaardig unicum, wat het wankele Vlaamse imago in Nederland alvast een slag onder de gordel heeft toegebracht.

Want was niet één van de motiveringen bij de oprichting dat de De Brakke Grond „het” instrument zou worden dat het Vlaamse prestige in Nederland zou opvijzelen ? Acties zoals die van het personeel kunnen er alleen toe bijdragen dat de Hollanders een paar Belgenmoppen rijker worden.

Ik aarzel dan ook niet voorop te stellen dat tegen dergelijke uitingen van negativisme, ja zelfs van ondermijning van het gezag, vanuit alle hoeken een scherpe afkeuring moet klinken. De acties die zich hebben voorgedaan op 3 november laatstleden houden een ontluistering van de ambtenarij in. Aan de vooravond van het operationeel worden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geeft zulks te bedenken.

Ik ben van oordeel dat de Vlaamse Executieve het aan zichzelf verplicht is deze gelegenheid te baat te nemen om, bij het treffen van de sanctie, voor ogen te houden dat hier een duidelijk voorbeeld moet worden gesteld voor al diegenen die menen dat de overheid alles moet tolereren, tot de grootste vernederingen toe.

Zoals elkeen kan ik vanzelfsprekend begrip opbrengen voor de problemen waarvoor de personeelsleden zich gesteld zien naar aanleiding van het laat-tijdig uitbetalen van de salarissen. De overheid heeft, net als elke andere werkgever, haar verplichtingen tegenover haar werknemers stipt na te leven. Als men echter weet dat aan de personeelsleden weddevoorschotten werden uitbetaald, zelfs ten belope van 95 procent van de wedde, dan kan men er toch moeilijk van uitgaan dat de personeelsleden van De Brakke

Beysen

Grond tot het uitlokken van het incident besloten omdat zij geen brood meer op de plank hadden. Het ongenoegen van het personeel zal ook wel mee gevoed zijn door het feit dat de hen voorgespiegelde verantwoordelijkheden niet ten volle kunnen worden opgenomen. Een voorbeeld volstaat hier : wie verantwoordelijk is voor de programmering van Vlaamse toneelgroepen valt door de optie van het vorig kabinet – onder het programmeriebeleid van de Nederlandse Theaterunie.

Dit ongenoegen mag echter geen reden zijn om tot het uitlokken van incidenten, zoals deze die zich op 3 november laatstleden hebben voorgedaan, te besluiten. Er zijn naar aanleiding van een bezoek van een Minister, andere wellicht meer subtiele middelen om protestacties op touw te zetten.

Tegen de achtergrond van deze beschouwingen wens ik van de Minister een antwoord te vernemen op volgende vragen.

1. Welke zijn de administratieve en financiële gevolgen voor de personeelsleden van De Brakke Grond die op 3 november laatstleden weigerden te werken ?

In het geval bedoelde personeelsleden op die bewuste dag verlof zouden hebben genomen, wie heeft hen dan daarvoor de toelating gegeven ?

2. Is het nog langer verantwoord dat men in tijden waarin elkeen tracht te „overleven” met de middelen die nog voorhanden zijn, prestige-instrumenten, waarvan De Brakke Grond een prototype is, in stand te houden ?

3. Welke zouden de financiële gevolgen voor de overheid zijn indien zou worden besloten De Brakke Grond te sluiten ? (**Applaus**)

De Voorzitter : De heer Boel heeft het woord.

De heer R. Boel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik ben het volkomen eens met de interpellatie van collega De Beul betreffende het

zielige scenario dat van bij het operationeel worden van het Cultureel Centrum Brakke Grond werd opgevoerd en waarbij we enkel kunnen vaststellen dat het resultaat van het gevoerde beleid in toenemende mate uitgroeit tot één grote puinhoop van vergissingen, onkunde en slecht beleid.

Wij herinneren ons nog zeer levendig de atmosfeer van contestatie en controversie die met de opening van de Brakke Grond gepaard ging.

Wij herinneren ons ook omdat wij erbij waren, de chaotische organisatie van de openingsplechtigheid !

De toenmalige Minister van Cultuur mevrouw De Backer heeft in haar openingstoespraak destijds alle financiële en opportuniteitsbezwaren luchtig weggewuifd.

Het luidde dat het beoogde doel, namelijk de uitstraling van de Vlaamse cultuur in het buurland Nederland, in ruime mate het imago van de Vlaamse Gemeenschap ten goede zou komen.

Niemand heeft dan ook kunnen of durven vermoeden dat het chaotisch karakter waarmee het Cultureel Centrum van start is gegaan, mettertijd het kwaliteitsmerk zou worden van het internationaal cultureel beleid van de Vlaamse Executieve.

Evenmin hoeft het niemand te verbazen dat de Vlaamse Gemeenschap diep geschokt werd door de recente gebeurtenissen in de Brakke Grond die hiervan het treffend bewijs leveren en die het onvermogen van de Vlaamse Executieve in een scherp daglicht hebben geplaatst.

Hoe, door wie en in welke omstandigheden de incidenten tot stand kwamen is niet ter zake.

Het is een feit dat de bevoegde Minister, samen met de ganse Executieve voldoende gegevens hadden over het verloederd klimaat om met de grootste omzichtigheid elke poging tot ombuiging van deze situatie aan te pakken.

Niet alleen is dit niet gebeurd, maar bovendien acht men het nog noodzakelijk om het falen van een amateuristisch optreden van het kabinet van

cultuur met de grootst mogelijke publiciteit te omkaderen.

Verbijsterend in dit verband is de persmededeling van 5 november van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve die luidt als volgt :

„De Vlaamse Regering laakt de houding van het personeel van de Brakke Grond, tijdens de installatie van de nieuwe directeur. Zijn lichtzinnig en onverantwoord optreden ondermijnt op flagrante wijze het aanzien van de Vlaamse Gemeenschap buiten onze grenzen”.

Of de houding van het personeel deontologisch te verantwoorden is of niet, blijft hoe dan ook een interne kwestie die als dusdanig weinig relevant is voor de belachelijke situatie waarin de betrokken Minister zichzelf heeft gebracht.

Wat wel erg is voor de Vlaamse Regering en per repercussie voor de hele Vlaamse Gemeenschap die zij vertegenwoordigt, is het mateloze gezichtsverlies en de haast onherstelbare schade die het imago van een autonoom Vlaams cultuurbeleid in Nederland heeft opgelopen.

Welke ook de antwoorden zullen zijn van de Minister op de pertinente vragen van collega De Beul, één zaak staat vast, mijnheer de Minister. Uw stuntelige aanpak van de Brakke Grond affaire heeft de internationale culturele samenwerkingsmogelijkheden van Vlaanderen in een sfeer van ongelooftwaardigheid en van vernedering gestort.

In plaats van het oorspronkelijk nagestreefd uitdragen van de Vlaamse cultuurrij kdom in het buitenland heeft u een triest schouwspel geëxporteerd van onmacht, ondermaatse beslissingen en chagrijnige oprispingen over het eigen falen.

Mijnheer de Minister van Cultuur, u zult het, zo hoop ik, met mij eens zijn dat de Gemeenschap waarover u het beleid voert, beter had verdient. (**Applaus bij de SP**)

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) :
Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, in antwoord op de interpellatie van het geachte lid over de installatie van de nieuwe directeur van het Vlaams Cultureel Centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam, op woensdag 3 november laatstleden, kan ik de volgende antwoorden verstrekken.

1. Betreffende de installatie van de nieuwe directeur.

Het was mijn wens om persoonlijk de heer Walter Lerouge als nieuwe directeur aan zijn personeel voor te stellen. Ik gaf aan het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking de opdracht om de dienstdoende directeur hiervan op de hoogte te brengen. Het Commissariaat-generaal voor ICS had verschillende telefonische contacten met de heer W. Roggeman in verband met de installatie. Aan de heer Roggeman werd de opdracht gegeven om zijn personeel op de hoogte te brengen van mijn bezoek.

Aangezien ik tot doel had de nieuwe directeur aan zijn personeel voor te stellen en het personeel uit te nodigen tot een nieuwe start hoefden er nauwelijks of geen voorbereidingen getroffen te worden.

De pers werd niet uitgenodigd om deze installatie bij te wonen. Wel heb ik op 29 oktober jongstleden een persbericht naar het persagentschap Belga gestuurd, waarin ik mededeelde dat de nieuwe directeur op woensdag, 3 november door mij zou geïnstalleerd worden. Dit had wel tot gevolg dat er enkele journalisten aanwezig waren.

2. Betreffende het incident.

Bij mijn aankomst op het Vlaams Cultureel Centrum te Amsterdam, werd ik verwelkomd door de dienstdoende directeur en één contractueel personeelslid.

De dienstdoende directeur overhandigde mij een niet-getekende brief die ik aan deze geachte vergadering graag wil voorlezen :

„Mijnheer de Minister,

Gezien hun administratieve, financiële, fiskale en juridische toestand na 18

maanden nog steeds niet geregeld is ; gezien zij geen enkel vooruitzicht hebben dat de gemaakte afspraken en beloftes van 1981 gehonoreerd zullen worden ;

gezien in het verleden naar buiten toe de indruk is gewekt dat het personeel van het Vlaams Cultureel Centrum aan de basis ligt van alle problemen rond deze vestiging ;

hebben de personeelsleden, in vergadering bijeen op 3 november unaniem beslist uit protest afwezig te zullen blijven bij de installatie van de nieuwe directeur en zich te laten vertegenwoordigen door een symbolische afvaardiging.

Gezien de pers werd uitgenodigd op de installatie, menen zij dat dit de enige vorm van protest is, die zij zich kunnen veroorloven.

Zij wensen de nadruk erop te leggen dat deze actie niet gericht is tegen de persoon van de directeur.

Amsterdam, 3 november 1982.”

Deze brief werd noch door mij, noch door de ambtenaren van het Commissariaat-generaal die mij vergezelden, aan de pers voorgelezen.

Ik acht het deontologisch totaal onverantwoord dat vastbenoemde ambtenaren weigeren hun Minister te zien op een ogenblik dat hij bij hen op bezoek komt.

De Vlaamse Executieve – er is reeds op gewezen door collega Boel – acht het als schadelijk voor ons imago in Nederland dat ambtenaren op een dergelijke wijze optreden tegenover hun Minister, zonder dat hij van te voren verwittigd werd van hun intentie om te manifesteren. Immers niemand, noch mijn kabinet, noch het Commissariaat-generaal voor ICS werd op de hoogte gebracht van het feit dat de lonen nog niet gestort werden.

Wel hebben wij vernomen dat op vrijdag, 29 oktober vier ambtenaren van de Brakke Grond schriftelijk om een voorschot op hun wedde gevraagd hadden. Rekening houdend met het feit dat daar het week-end op volgde

en twee officiële feestdagen 1 en 2 november, moesten deze ambtenaren weten dat ik op woensdag 3 november niet op de hoogte kon zijn van hun brief.

U vraagt wie de namen van de personeelsleden aan de pers heeft medegedeeld. Hierop kan ik u slechts antwoorden dat ik niet weet wie dat heeft gedaan.

3. Betreffende de aangekondigde tuchtmaatregelen.

Ik wens het geachte lid te verduidelijken dat de Vlaamse Executieve in haar vergadering van 5 november 1982 heeft aangekondigd dat er een tuchtonderzoek zal worden ingesteld en niet dat er tuchtmaatregelen zullen worden getroffen. Het is voor de ambtenaar strafbaar om zich tot de media te wenden zonder toestemming van zijn Minister. De Commissaris-generaal voor ICS zal dit feit onderzoeken. Zij is bevoegd om tuchtmaatregelen te treffen of voor te stellen aan de bevoegde Minister.

Onafhankelijk van dit onderzoek heb ik aan de nieuwe directeur als eerste taak opgelegd een herstructureringsplan op te stellen en mij voor te leggen. Ik verwacht dat plan binnen enkele dagen.

Verder kan ik u melden dat het niet gebruikelijk is dat namen van gestrafte ambtenaren worden bekendgemaakt.

De Commissaris-generaal heeft te Amsterdam overigens niet openbaar bedreigd dat zij iedereen zal ontslaan.

Enkele woorden betreffende de betaling van de salarissen.

Hier moet duidelijk een onderscheid gemaakt worden tussen ambtenaren en contractuelen.

Wat de ambtenaren betreft, zes maanden geleden verzocht de Vlaamse Executieve de Vlaamse Raad een decreet aan te nemen betreffende de oprichting van een Cultureel Centrum van de Vlaamse Gemeenschap in Nederland dat deel zou uitmaken van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking.

Poma

De bedoeling was onder meer een aantal contractuele personeelsleden bij prioriteit te laten opnemen in de personeelsformatie van het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking.

Op 1 september 1982 werden de benoemingsbesluiten in kracht voor een aantal personeelsleden.

Deze vastbenoemde ambtenaren worden via de Centrale Dienst voor Vaste Uitgaven uitbetaald. Na de benoeming duurt het altijd 2 à 3 maanden voordat het eerste loon uitbetaald wordt.

Dit geldt voor alle benoemingen in alle departementen en dus ook voor de Brakke Grond als buitendienst van het Commissariaat-generaal voor ICS.

Indien ambtenaren hierom schriftelijk verzoeken, kunnen voorschotten worden uitbetaald op de wedde. Zoals hierboven uiteengezet hebben 4 ambtenaren op 29 oktober hierom verzocht.

In deze omstandigheden is het dan ook deontologisch niet te verantwoorden dat ambtenaren hun Minister verwijten dat hun voorschotten nog niet werden uitbetaald, twee werkdagen nadat zij hun aanvraag hebben ingediend. Het is ook onaanvaardbaar te beweren dat hun administratieve, financiële, fiscale en juridische toestand nog niet geregeld is, vermits zij in vast verband zijn getreden.

Op uw vraag wanneer de Executieve haar elementaire verplichtingen zal kunnen nakomen, kan ik u antwoorden dat de Executieve voor de personeelsleden in vast verband al haar verplichtingen heeft nagekomen. Zij heeft ervoor gezorgd dat het decreet van de Vlaamse Raad zo spoedig mogelijk werd toegepast en dat de prioriteiten voor de contractuelen werden geëerbiedigd, binnen de perken van het door de Vlaamse Raad bepaald aantal betrekkingen in de personeelsformatie.

Wat de contractuele personeelsleden van de Brakke Grond betreft, is de situatie anders.

Zij worden betaald na verlopen termijn. Hun wedde wordt gestort via de Belgisch-Luxemburgse Kamer van Koop handel, Afdeling Interfisc. Maandelijks maakt deze instelling een factuur voor wedden en vergoedingen. Op basis van deze factuur stort het Commissariaat-generaal dan de gevraagde provisie op rekening van Interfisc.

De factuur met salarissen voor september draagt als datum 28 september 1982 en is binnengekomen bij het Commissariaat-generaal op 8 oktober 1982.

Het Commissariaat-generaal verricht één keer per maand haar betalingen via de bankrekening, met name rond de 25e van elke maand. De betaling van deze factuur werd geregistreerd door de bank op 29 oktober 1982. Voor betalingen in het buitenland moet evenwel gerekend worden op een betalingstermijn van circa 10 dagen, met het gevolg dat, rekening houdend met de speciale feestdagen van begin november, de betaling van Interfisc maar effectief kon gestort worden rond 3 of 4 november.

De betalingen van de facturen voor de wedden van de maanden oktober en november dragen respectievelijk data 20 oktober 1982 en 29 oktober 1982.

De facturen werden, gezien de problemen die zich thans voordoen in het Cultureel Centrum, onmiddellijk via spoedprocedure (telex) in betaling gesteld.

De betaling van de wedden van het contractueel personeel zal in de toekomst enkel via telex worden overgemaakt om de problemen die zich thans hebben voorgedaan totaal uit te sluiten.

Ik wens u erop te wijzen dat deze personeelsleden mij vóór 3 november op geen enkel ogenblik op de hoogte hebben gebracht van de laattijdige uitbetaling van hun wedden.

Sinds 1 juli 1982 is het Commissariaat-generaal operationeel. Het personeel werd daar op 1 juli benoemd en heeft, zoals alle ambtenaren, ongeveer twee maanden moeten wachten op hun eerste loon.

Personeelsleden kunnen aan hun bezorgdheid uiting geven door zich tot hun hiërarchische overste te wenden. Het personeel van het Vlaamse Cultureel Centrum heeft noch het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, noch mijn kabinet op de hoogte gebracht van haar problemen.

Tot zover mijn antwoord aan de heer De Beul.

Ook de heer Beysen heeft het woord genomen en heeft aan het einde van zijn betoeg een viertal vragen gesteld.

In antwoord op zijn eerste vraag kan ik hem zeggen dat, zoals blijkt uit de mededeling van de Executieve een onderzoek wordt ingesteld met het oog op de gebeurlijk te treffen maatregelen ingevolge de incidenten die zich op 3 november 1982 jongstleden in de „Brakke Grond” voordeden.

Ik moet de uitslag van dit onderzoek afwachten vooraleer maatregelen te treffen of te laten treffen.

Mijn antwoord op zijn tweede vraag is het volgende.

Uit de cijfers die voorkomen in de begroting blijkt zeer duidelijk dat de „Brakke Grond” in het afgelopen jaar hoge uitgaven heeft gevegd, zulks ingevolge de eertijds gesloten overeenkomsten.

Ik zal in voorkomend geval andere maatregelen treffen, nadat ik de uitslag van de toepassing van de nieuw gesloten overeenkomsten heb kunnen nagaan.

De derde vraag van de heer Beysen handelde over de financiële gevolgen van een gebeurlijke sluiting.

Het is voorsnog niet mogelijk de financiële gevolgen te berekenen van een gebeurlijke sluiting van de „Brakke Grond”.

Zulks hangt voornamelijk af van de bestemming die zou kunnen gegeven worden aan de bestaande gebouwen en infrastructuur.

Op de vierde vraag kan ik het volgende antwoorden.

De hiërarchische oversten van perso-

Poma

neelsleden zijn gemachtigd verlov toe te staan aan de onder hun gezag geplaatste personeelsleden.

Het onderzoek, waarvan hoger sprake, zal uitwijzen of verlov werd toegestaan en in hoeverre de oversten gepast hebben gehandeld bij het gebeurlijk verlenen van dit verlov.

Ook collega Boel is naar de tribune gekomen. Hij heeft geen vragen gesteld maar wel een aantal opmerkingen gemaakt en besluiten die hij heeft geformuleerd.

De heer H. Boel : Het spijt me.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik begrijp dat het vrij pijnlijk is voor de zoveelste maal over een wrange aangelegenheid als de Brakke Grond te worden ondervraagd.

Mijnheer de Minister, ik kan u verzekeren dat ik daartoe niet lichtzinnig heb beslist, hetgeen ik u zal trachten te verduidelijken.

Wat mij het meest heeft geïrriteerd is de beslissing van de Vlaamse Executieve, waarbij zij zeer duidelijk stelde - en ik lees tekstueel - : „De Vlaamse Regering heeft aan Minister Poma opdracht gegeven een administratief onderzoek te verrichten naar de tekortkomingen van het personeel. Zij zal niet nalaten, in toepassing van het personeelsstatuut, sancties te treffen.” U hebt dit echter in uw verklaring ontkend.

Minister K. Poma : Indien er tekortkomingen zijn.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Minister, de tekst staat niet in de voorwaardelijke wijze ; de tekst stelt : „Zij zal niet nalaten, in toepassing van het personeelsstatuut, sancties te treffen.”

Dat heeft mij als gewezen ambtenaar ten zeerste geïrriteerd. Het feit dat de Executieve, zonder voorafgaandelijk onderzoek, zonder rekening te hou-

den met de moeilijke situatie en zonder het horen van de betrokkenen, besliste sancties te nemen, was de aanleiding tot mijn interpellatie-verzoek.

De meeste collega's weten zeer goed dat ik altijd een zeer positieve houding heb aangenomen ten aanzien van de Minister van Cultuur. Ik blijf bij deze houding. Ik wil echter vermijden dat de Executieve zich op een weg zou begeven die afwijkt van het ons gestelde doel. Het mag toch niet dat wij op cultureel vlak internationaal een slecht figuur slaan of belachelijk overkomen.

Indien u er zou van uitgaan dat het personeel van de Brakke Grond geen zware problemen had, moet ik dat met klem tegenspreken en ik durf zelfs vermoeden dat de administratie, om eigen fouten te dekken, u sommige zaken verzwijgt, zoniet verwondert uw antwoord mij ten zeerste. U hebt bij voorbeeld niet gesproken over de expatriatievergoeding. Het is meer dan zes maanden geleden dat het personeel deze vergoeding nog heeft ontvangen. Dit is zeer belangrijk voor hen want ze moet dienen tot het betalen van hun huishuur, wat een vrij

groot bedrag betekent.

In verband met de contractuelen sprak u over Interfisc en zei u dat de betalingen via dat organisme gebeuren. Men heeft u waarschijnlijk vergeten te zeggen dat gedurende vier maanden bepaalde betalingen aan Interfisc, door de schuld van een ambtenaar, achterwege zijn gebleven. Wellicht heeft ook dit iets te maken met het feit dat het personeel van de Brakke Grond laattijdig werd uitbetaald.

Algemeen mag men stellen dat degenen die in de ambtenarij binnentreden ermede rekening moeten houden niet te zullen worden uitbetaald gedurende een bepaalde periode, maar dat nadien alles op wiertjes zal lopen.

De situatie in de Brakke Grond beantwoordt niet aan dit schema. De personeelsleden van deze instelling zijn achttien maanden geleden in dienst getreden. U zal best weten in welke omstandigheden. Gedurende heel die tijd hebben zij in volle onzekerheid geleefd nopens de uitbetaling van hun wedde en hun statuut.

Mijnheer de Minister, voor de erbar-

Ingevolge de wijziging in het Reglement van orde wordt de presentielijst aan de ingang van de vergaderzaal opnieuw bijgehouden door de bevoegde zaalwachters

De Beul

melijke start van de Brakke Grond bent u inderdaad niet verantwoordelijk. Maar men mag toch wensen dat degenen die er wel verantwoordelijk voor zijn niet het lef zouden hebben te schieten op de personeelsleden die zij zelf in een moeilijke situatie hebben gebracht. De Brakke Grond is gestart zonder statuut, zonder precieze richtlijnen inzake organisatie of inhoud en zonder boekhouding. Nu zal er een boekhouding komen of ze is er misschien zopas gekomen.

Dit alles heeft ernstige gevolgen gehad voor het personeel dat zich al achttien maanden in een labiele toestand bevindt.

Mijnheer de Minister, mag ik u eraan herinneren dat ik, vier maanden vóór de Executieve mij heeft gevolgd, een voorstel van decreet heb ingediend om de Brakke Grond een statuut te verlenen. Men veronderstelde dat daarmee alles was opgelost. Maar wat stelt men vast? Door ongelukkige omstandigheden worden de expatriatievergoedingen en het loon aan het personeel niet uitbetaald. Ik beweer niet dat u daarvoor persoonlijk verantwoordelijk bent, maar hoe dan ook, de achterstand is er en de onzekerheid blijft voortduren. Dan mag u zich toch eraan verwachten dat personeelsleden hun ongenoegen of hun protest op een zachte manier proberen te laten blijken. Men mag dit alles dan ook niet overdrijven.

Nu is het een toeval of een samenloop van omstandigheden die gemaakt heeft dat een zacht bedoelde protestactie uitgelopen is tot iets wat in de pers afmetingen heeft aangenomen die enorm overtrokken zijn, wat ook ik ten zeerste betreur. Men moet zich evenwel afvragen of men vanuit de Executieve en het Commissariaat-generaal niet een beetje „overgereageerd” heeft. Men moet zulks durven nagaan. Als u een onderzoek wil laten doen, welnu ga dan eens na of de mensen van het Commissariaat-generaal tegenover de pers niet zeer ongelukkige uitlatingen hebben gedaan.

Door de Nederlandse pers is mij verzekerd dat een bepaald persoon inderdaad gezegd heeft: „Wij zullen ze al-

lemaal revoceren naar Brussel” en „ze worden allemaal ontslagen...” Ik zou de naam van de persoon in kwestie kunnen mededelen, ik zal dit echter niet doen, ik wil betrokkene nog sparen. (**Onderbreking van de heer Vanderpoorten**) Alhoewel ik dergelijke zaken niet voorbij wil laten gaan, tracht ik toch nog in de mate van het mogelijke onze ambtenarij, waartoe ik in het verleden ook heb behoord, te sparen.

In ieder geval zijn er verantwoordelijkheden die duidelijk moeten gesteld worden. Die zijn niet zomaar bij het personeel te leggen. Wie in het verleden voor deze materie verantwoordelijk was, heeft enorme fouten begaan. Wie deze materie heeft moeten overnemen, is misschien niet snel genoeg geweest om het kankergezwell zo goed mogelijk uit te snijden.

Mijnheer de Minister, gisteren heb ik u nog gevraagd hoe het zit met de Stichting De Brakke Grond. Dit is opgericht om de materiële kant van de Brakke Grond te saneren.

Ze blijkt evenwel niet te functioneren. Dit is geen materie die men op de schouders van de vorige Minister kan werpen. Mijnheer de Minister, ik heb een voorstel van decreet ingediend om een adviescommissie, samengesteld uit mensen van Vlaanderen en Nederland, op te richten waardoor heel vlug een inzicht zou worden verkregen hoe het programmatisch verder moet met de Brakke Grond. Dat voorstel is nog niet eens in bespreking genomen. Het was, bij wijze van amendement, ingediend op uw voorstel om De Brakke Grond een statuut te geven. Ik heb het terug ingetrokken na de belofte dat de adviescommissie bij het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking vlug zou worden samengesteld. Dit is evenwel ook nog niet gebeurd. Zulks bewijst eens te meer dat ook het huidige beleid veel te traag werkt om alles te remediëren wat daar in het buitenland, in De Brakke Grond, verkeerd is gelopen. Mijnheer de Minister, voor deze zaken draagt u wel de verantwoordelijkheid. Voor de initiale fase en het kankergezwell op zichzelf, bent u niet verantwoordelijk, dat beseft iedereen. De Executieve en u

in het bijzonder moeten echter het nodige doen opdat de toestand zou worden gesaneerd. U mag dan echter niet trappen in de door sommigen gezette val, met name nu te proberen alle schuld te schuiven op het daar aanwezige personeel. Dat is het systeem van: houd de dief, terwijl men zelf heeft gepikt. Mijnheer de Minister, dat is een techniek die u niet mag hanteren. Wanneer u nu – en ik geef toe dat sommige zaken zeer pijnlijk overkomen – aan de Commissaris-generaal zal vragen tegen het betrokken personeel tuchtmaatregelen te nemen, dan zeg ik hier publiek op deze tribune dat zulke handelswijze misplaatst is aangezien diezelfde ambtenaar in het verleden van nabij betrokken is geweest bij de voorbereiding van de destijds ongelukkige operatie „De Brakke Grond”. Mijnheer de Minister, u mag zich er niet toe laten verleiden de verantwoordelijkheid af te schuiven op het thans bestaande personeel. Dit wil evenwel niet zeggen – ik ben indertijd ook ambtenaar geweest en uw weet zeer goed onder wie ik heb gediend – dat het personeel alles zou mogen uitvoeren wat het in zijn hoofd heeft.

Vanuit het beleid en vanuit het Commissariaat-generaal moet worden aangevoerd dat men correcte betrekkingen wenst. Ik herhaal dat niemand het recht heeft een ongelukkig incident op te schroeven en te gebruiken ter verontschuldiging voor een slecht gevoerde politiek uit het verleden. (**Applaus bij de W**)

De Voorzitter : De heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van cultuur heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil even repliceren op de verklaringen van collega De Beul. Wanneer ik heb gezegd dat er een onderzoek moet komen, dan is dat niet over het beleid maar over de incidenten die hebben plaatsgehad. U kent mij voldoende, mijnheer De Beul, om te weten dat indien de personeelsleden van De Brakke Grond bij mij waren gekomen om bepaalde problemen uit te praten in verband met eventuele onregelmatigheden, ik de eerste zou zijn geweest om te trachten die perso-

Poma

neelsleden voldoening te geven. Ze zijn echter niet bij mij geweest en ze hebben mij niet verwittigd. Dat neem ik hen bijzonder kwalijk. Ik had verwacht dat ze tenminste zouden hebben gezegd waarover het precies allemaal ging. Ze hebben mij echter tegenover onze ambassadeur in een zeer moeilijk parket gebracht.

Het tweede punt wat ik zeker niet kan aanvaarden betreft de nota van de ambtenaren waarin wordt gezegd dat er zoveel onzekerheid bestond over hun juridische, administratieve en fiscale situatie, daar waar ze benoemd zijn vanaf 1 september. Wij hebben daarvoor een decreet goedgekeurd, met prioriteit, voor degenen die in dienst waren. Indien wij het spel anders hadden willen spelen, dan hadden wij die prioriteit kunnen laten wegvallen. Wij hebben dus voor die mensen een inspanning gedaan door ze vast te benoemen. Als dank manifesteren ze zich op een dergelijke wijze.

Ten derde, wat de expatriatie-vergoeding betreft, heb ik duidelijk gezegd dat ze die vergoeding zullen krijgen. Dit moet nog altijd berekend worden,

Ik heb die opdracht gegeven. Maar dat is zo eenvoudig niet. Er dient een administratieve weg afgelegd die langer duurt dan twee tot drie maanden en dat weet u ook. Maar die vergoeding, hoe klein of hoe groot zij ook moge wezen, zal worden toegekend. Ik heb het hier gezegd in openbare vergadering en ik sta daar nog steeds volledig achter.

U zegt dat de ambtenaren bepaalde uitlatingen hebben gedaan onder meer dat iedereen zou ontslagen worden.

Ik kan u meedelen dat alleen ik daar het woord heb gevoerd. Uitlatingen

van ambtenaren heb ik niet gehoord, tenware zij de journalisten iets hebben ingefluisterd, dat weet ik niet. Ik ben alleen verantwoordelijk voor wat officieel werd gezegd. Niemand van de ambtenaren heeft het woord genomen.

Wat de verantwoordelijkheid betreft heb ik gezegd waarover het gaat. Het onderzoek gaat niet over hetgeen in het verleden is gebeurd.

U weet dat wij het beleid van De Brakke Grond trachten te saneren en dat wij vanaf 1 juli 1982 een boekhouding hebben ingevoerd. Vanaf 1 juli moeten alle uitgaven genoteerd worden.

Ik heb ook opdracht gegeven aan de nieuwe directeur om een herstructureringsplan uit te voeren ten einde De Brakke Grond zo operationeel mogelijk te maken.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Minister, ik zou toch nog één bedenking willen formuleren. Ik heb de indruk, en hiermede moet u toch akkoord gaan, dat indien de pers niet aanwezig was geweest het hele incident waarover wij thans redetwisten niet zou ontstaan zijn.

Ik heb u deze vraag tijdens mijn inleidend begooft gesteld, u heeft mij daarop niet geantwoord.

Minister K. Poma : Jawel !

De heer A. De Beul : U heeft gezegd dat u een persmededeling heeft verspreid en de journalisten aanwezig waren. Maar, u weet toch zeer goed dat, wanneer de persagentschappen een mededeling ontvangen dat er een installatie zal gebeuren, het voor zichzelf spreekt dat zij een paar mensen zullen sturen.

Indien er bij bepaalde gelegenheden – zeker in verband met De Brakke Grond – wat minder zucht was naar

publiciteit zouden heel wat „stomme” incidenten worden vermeden.

Minister K. Poma : Minister De Beul, de installatie van een nieuwe directeur is geen zucht naar publiciteit.

Ik acht het noodzakelijk De Brakke Grond terug operationeel te maken. Dat was één van de fasen in het terug goed laten functioneren van De Brakke Grond. Ik meende dat het aan de pers mocht worden medegedeeld.

De heer A. De Beul : Het had beter in stilte plaats gevonden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van agenda, datum en uur voor onze volgende vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– **De vergadering wordt gesloten om 17.15 uur.**

Trefwoordenregister

Belangenconflict

Franstalig onderwijs in Vlaanderen, blz. 11

Benoeming burgemeester Voeren

Resolutie, blz. 12

Beschermde monumenten

Kostenverdeling werken, blz. 35, 88

Bescherming roerend cultureel patrimonium, blz. 43, 89

Bestuurlijkevoogdij

Bevoegdheidsconflict Vlaamse Executieve vs. nationale regering, blz. 77, 87

Boodschappen, blz. 9

Commissie

Wijziging samenstelling, blz. 10
Wijziging verwijzing, blz. 10

Crisisproblematiek

Bevoegdheidsconflict Vlaamse Executieve vs. nationale regering, blz. 54

Cultureleakkoordenbuitenland

Procedure, blz. 15

Culturelebetrekkingen

Noord-Frankrijk, blz. 15

Culturele raden of attachés

Aanwijzingsprocedure buitenland, blz. 15

De Brakke Grond Amsterdam

Incidenten, blz. 91
Samenstelling en werking, blz. 13

DIRV-actie

Beleid micro-elektronica, blz. 77

Dringende vraag

Zie Bestuurlijke voogdij

Economie en tewerkstelling

Eigen Vlaams beleid, blz. 62

Hoofdelijke stemmingen

Benoeming burgemeester Voeren, blz. 12
Bescherming roerend cultureel patrimonium, blz. 89

Kostenverdeling beschermde monumenten, blz. 88

Wijziging Reglement van Orde, blz. 90

Ingekomen Stukken

Aanvullend verslag, blz. 10
Jaarverslagen, blz. 10
Ontwerp van decreet, blz. 9
Verslagen, blz. 10
Voorstellen van decreet, blz. 9
Voorstel van resolutie, blz. 10

Intercommunale Opera van Vlaanderen

Werking, blz. 24

Internationaal Verdrag New-York 1966

Uitblijven bekrachtiging, blz. 17

Interpellaties

Zie Bevoegdheidsconflict
De Brakke Grond Amsterdam
DIRV-actie
Economie en tewerkstelling
Intercommunale Opera van Vlaanderen
NV Demoor te Drogenbos
Subsidiëring ION Azymuth
Vaste Nationale Cultuurpactcommissie
Welzijns- en gezondheidsbeleid

ION Azymuth

Subsidiëring, blz. 19

Jachthaven Noordzeekust

Aanleg, blz. 18

Kredieten waterbouwkundige werken

Mogelijke regionalisering, blz. 16

Leden

Afwezig met kennisgeving, blz. 9, 35
Afwezig zonder kennisgeving, blz. 9, 35
Berichten van verhindering, blz. 77

Motie belangenconflict

Zie Belangenconflict

Moties besluit interpellatie

Indiening, blz. 87

NV Demoor te Drogenbos

Faillement, blz. 51

Ontwerp van decreet

Zie Beschermde monumenten
Ingekomen stukken

Raad van beheer NIRAS

Vervanging lid, blz. 16

Reglement van Orde

Wijziging, blz. 18

Studietoelagen hoger onderwijs

Berekening en uitbetaling, blz. 17

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Werking, blz. 21

Voorstel van decreet

Zie Bescherming roerend cultureel patrimonium
Ingekomen stukken

Voorstel van resolutie

Zie Benoeming burgemeester Voeren
Ingekomen stukken

Vragen

Zie Culturele akkoorden buitenland
Culturele betrekkingen
Culturele raden of attachés
De Brakke Grond Amsterdam
Internationaal Verdrag New-York 1966
Jachthaven Noordzeekust
Kredieten waterbouwkundige werken
Raad van beheer NIRAS
Studietoelagen hoger onderwijs

Welzijns- en gezondheidsbeleid

Aanwending en uitbouw bevoegdheden, blz. 69

Werkzaamheden

Regeling, blz. 19, 33, 76, 98